

ПОЛИТИКИН

ЗАБАВНИК

2
ДИНАРА

ГОДИНА
XXXIII
БРОЈ
1048
28. I 1972.

ИЗЛАЗИ ПЕТКОМ

КОМПЛЕТАН СТРИП

РИП КИРБИ

КРАЂА У БАРУ

.....БУДИТЕ МАЂИОНИЧАР

СТРАНА 10

ДОГОДИЛО СЕ...

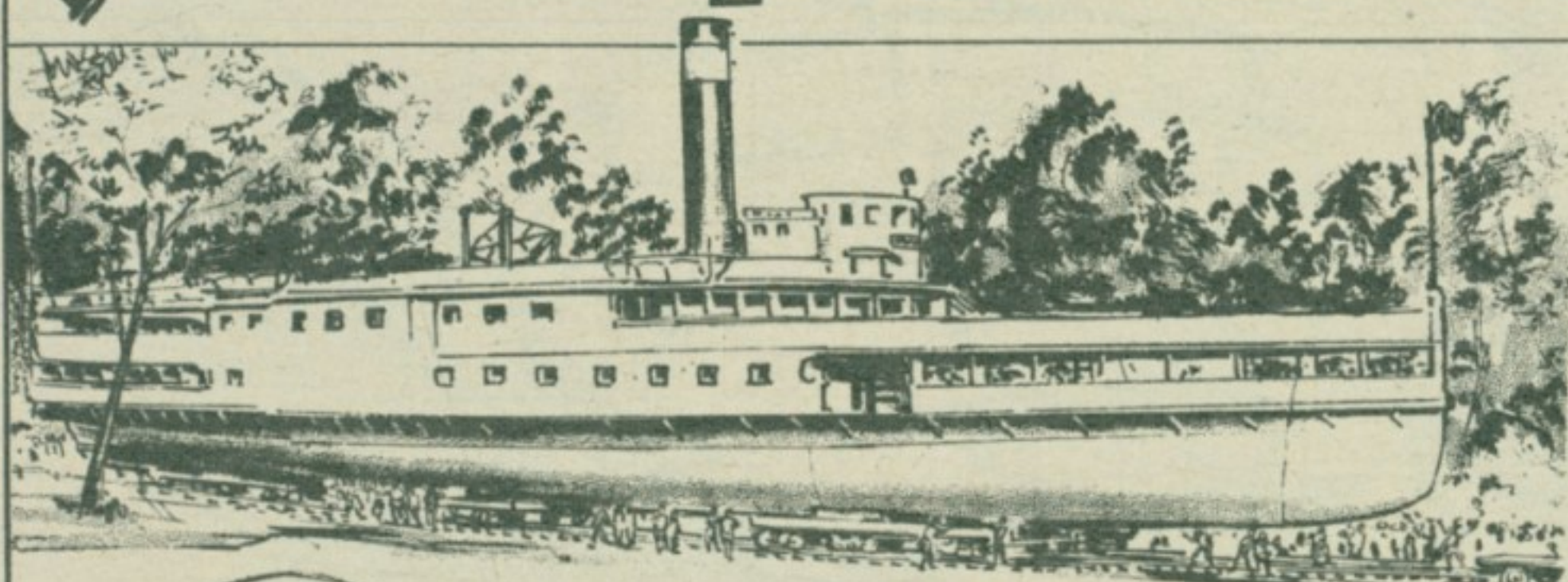
МУФ ЗА НОС. — Када у канадском граду Винипегу топломер показује 40 степени испод нуле ни људи најотпорнији на мразеве не могу да дишу. Једном Винипеганину је досадило да стално штити нос руком па је прибегао навлаци, не баш елегантној али корисној.

ПРВА ТУРНЕЈА. — Један од најбољих женских тимова Шкотске креће ускоро на своју прву турнеју у иностранство. Чланице клуба „Ерди Ледиз“ имају између тринаест и двадесет година и сав приход од одиграних утакмица дају у добротворне сврхе. На својој првој турнеји младе играчице фудбала гостоваће у Чехословачкој где такође постоји неколико женских екипа. Њихов тренер, који има много искуства, тврди да је много лакше радити са девојкама него с младићима јер су оне дисциплинованије и озбиљније тренирају.

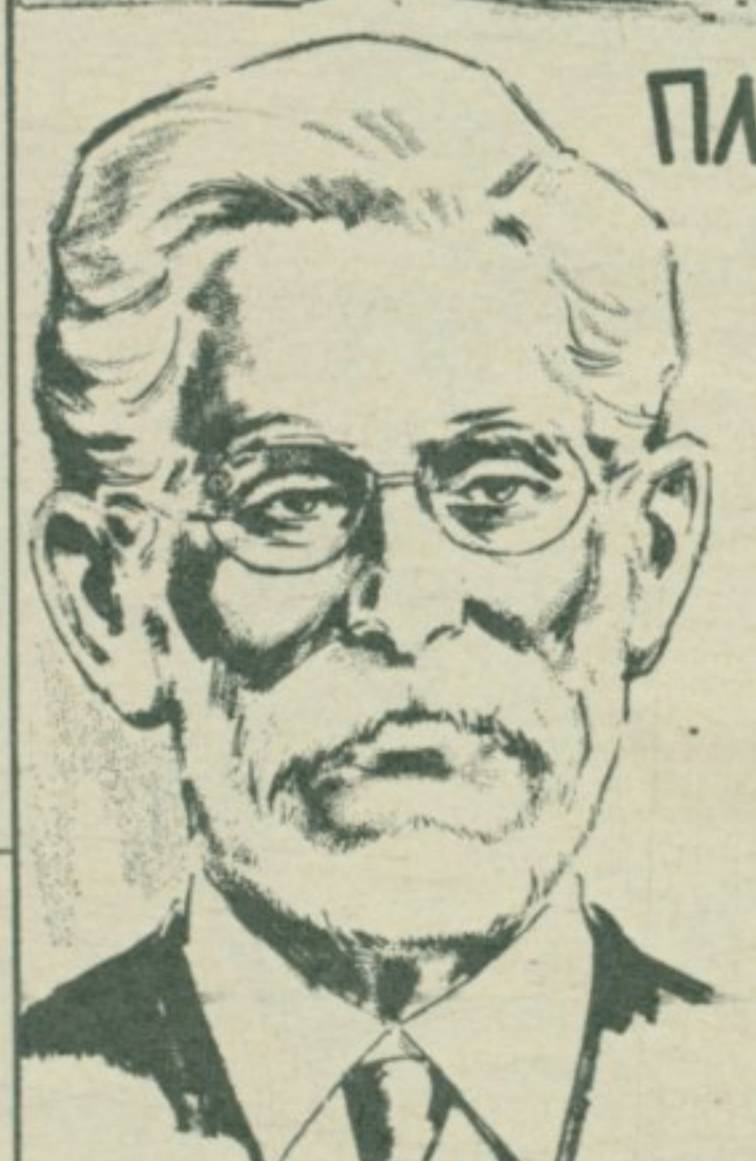
Ripley

Веровати или не!

ПЛОВИДБА ПО СУВОМ

Када је „ТИКОНДЕРОГА“, ПАРОБРОД ДУГАЧАК 72 МЕТРА И ТЕЖАК 892 ТОНЕ КОЈИ ЈЕ ПЛОВИО АМЕРИЧКИМ ЈЕЗЕРОМ СЕМПЛЕН, ОДСЛУЖИО СВОЈЕ УПУКЕН ЈЕ У МУЗЕЈ ГРАДА ШЕЛБЕРНА 3 КИЛОМЕТРА ДАЛЕКО ОД ОБАЛЕ. ТА ПОСЛЕДЊА „ПЛОВИДБА“ ПРЕКО ДРВЕНИХ БАЛВАНА ТРАЈАЛА ЈЕ 65 ДАНА, 20 ЧАСОВА И 28 МИНУТА! (1955)

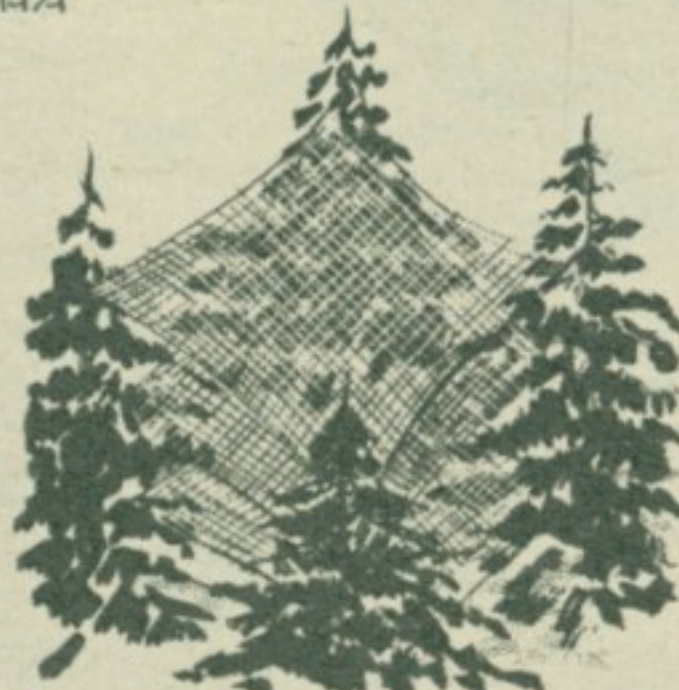
ЛЕНДОН КАРТЕР ХЕДЖЕС

БИО ЈЕ ПРОФЕСОР КОЛЕЂА У ГРИНЕВИЛУ (САД) ОД 1877. ДО 1942. — УКУПНО 65 ГОДИНА.

Таситио

ИМА ОРГАНЕ ЗА РАВНОТЕЖУ У СВОМ РЕПУ.

Џиновски ПОРЧИКИ ПАУКОВИ

ПЛЕТУ СВОЈЕ ГУСТЕ ВЕЛИКЕ МРЕЖЕ ИЗМЕЂУ ВРХОВА 4 ВИСОКА ДРВЕТА ТАКО ДА ЧИНЕ НЕПРОБОЈАН КРОВ.

ПРВИ ПРОЧИТАО ВЕСТ О СВОМ РОЂЕЊУ

ДАНИЈЕЛ САУНДЕРС, КАПЕТАН БРОДА „КРАЉ ФРЕДЕРИК VIII“, НАШАО ЈЕ 1. 9. 1942. НА ОТВОРЕНОМ ОКЕАНУ БОЦУ С ПИСМОМ ДАТИРАНИМ 1. 9. 1872. КОЈИМ СЕ МОЛИ НАЛАЗАЧ ДА ОБАВЕСТИ У БЕЛФАСТУ ОЦА И МАЈКУ КАПЕТАНА БРОДА „ЈУТАРЊА ЗВЕЗДА“ ДА ЈЕ ЊЕГОВА ЖЕНА РОДИЛА СИНА! „БЕБА“ О ЧИЈЕМ ЈЕ РОЂЕЊУ СРЕЊНИ ОТАЦ НА МОРНАРСКИ НАЧИН ЈАВЉАО СВОЈИМ РОДИТЕЉИМА БИО ЈЕ КАПЕТАН ДАНИЈЕЛ САУНДЕРС КОЈИ ЈЕ ПОСЛЕ 40 ГОДИНА НАШАО БОЦУ.

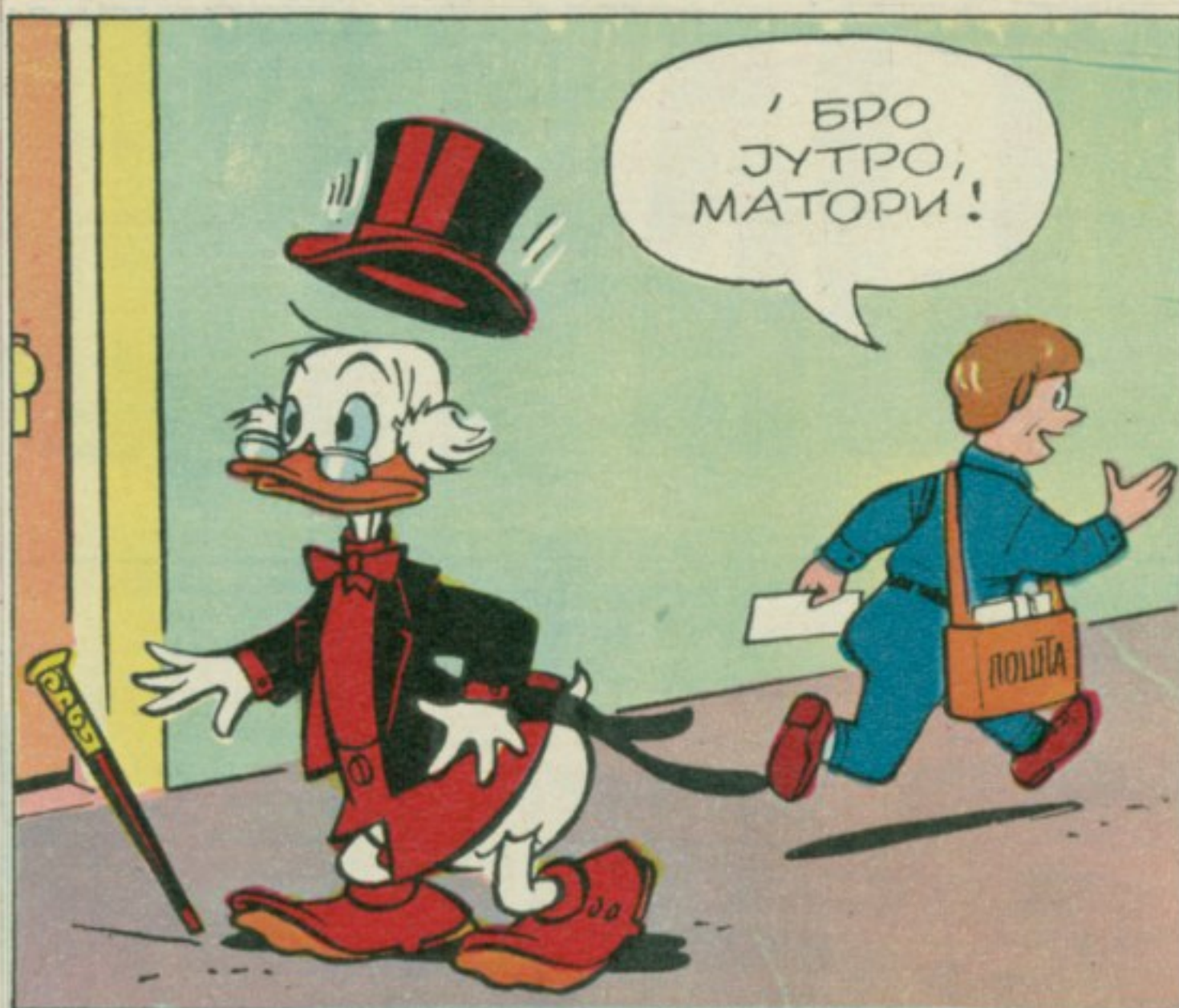
ЖЕНКА ЏИНОВСКЕ ВОДЕНЕ СТЕНИЦЕ

ПОЛАЖЕ СИЛОМ СВОЈА ЛЕПЉИВА ЈАЗА НА ЛЕЂА ПРВОГ МУЖЈАКА КОЈИ НАИЂЕ ПРИМОРАВАЈУЋИ ГА ДА ИХ ТАКО НОСИ 10 ДАНА, СВЕ ДОК СЕ ИЗ ЊИХ НЕ ИЗЛЕГУ МЛАДИ. ЖЕНКА ЈЕ 5 ПУТА ВЕЋА ОД МУЖЈАКА.

WALT
DISNEY

ПАЈА
ПАТАК

25 ДВОБОЈА ГВОЗДЕНО

Представнику Аустрије профу Туну на седници Савеза немачких држава у Франкфурту 1851. године задрхтала је рука којом је приносио пламен а цигара само што му није испала из уста отворених од чуда. Јер, у том тренутку угледао је високог младог човека како из своје табакере мирно вади цигару и пали је као да је то најнормалнија ствар на свету. Такву нечувену дрскост никада раније није доживео ниједан званични аустријски дипломата. Аустрија је била прва и најважнија сила у Савезу и према њеним представницима сви су морали да се опходе с дужним поштовањем; о томе да неко пред њима пуши није могло бити ни речи. Следећег часа догодило се нешто још страшније: исти тај младих скинуо је сако уз примедбу да је „веома топло“ и други пут шокирао дипломате.

Прерушен у Француза

Човек који је себи дозволио такво скандалозно понашање био је нови амбасадор Пруске у овом Савезу, потомак старе осиромашене лозе пруских племића јункера из Помераније, Ото фон Бизмарк који је управо крчио себи пут у дипломатској каријери. Његов испад није био случајан: хтео је да покаже Аустрији да време њеног првенства и моћи пролази и да ће се, кад-тад, остварити његов сан да на челу уједињене Немачке види своју отаџбину Пруску, другу велику немачку државу. Нико на тој дипломатској седници није претпостављао да управо присуствује рађању једног од највећих политичара свих времена коме чак и најгорче нији противници нису оспоравали генијалност.

Први пут је немачка јавност чула за младог Бизмарка за време мартовске револуције у Пруској 1848. године. Он је у то време посланик конзервативне странке Уједињене земаљске скупштине која штити интересе племства. Бизмарк грми са скупштинске говорнице да револуцију треба угушити у крви а када не успева да покрене војску, прерушен у Француза креће у Берлин да краљу понуди своју помоћ. Ова помоћ није прихваћена али пруски краљ од тада рачуна на свог ватреног присталицу.

Ото фон Бизмарк, човек који је ујединио Немачку, није презао ни од фалсификовања докумената да би постигао циљ. Али, и најошорченији противници признавали су му да је генијалан политичар

Убрзо затим свети се Бизмарк свом политичком супарнику Винкеу који је 1848. покушао да на власт доведе жену краљевог брата Аугусту. Бизмарк је ову велеиздају једва спречио али није заборавио. Прилика се указала када је Винке у Скупштини изјавио да је Бизмарк дипломата чији се једини успех састоји у афери с цигаром грофа Туна. Бизмарк одговара да је Винке невазпитан човек а овај га изазива на двобој пиштољима.

На жалосћ, он је жив!

Бизмарк је само то и чекао веома задовољан што ће се тући с Винкеом и то као изазвана страна што му обезбеђује подршку јавности. Он је, иначе, одличан ловац, спортиста и стрелац: још у Шенхаузену где је рођен 1815. научио је све вештине неопходне добром војнику а чувен је и са својих двобоја — као студент прве године у Гетингену имао их је 25!

Двобој се одиграо у Гегелској шуми. Противници од-

бијају да се измире али секундантима полази за руком да ублаже услове: Бизмарк и Винке испалиће само по 1 метак а не по 4 као што је било договорено.

— Нишанио сам али без нарочите љутње и промашао — причао је касније Бизмарк својој жени Јохани фон Путкамер. — Признајем да се нисам придружио општој радости када сам кроз дим барута видео да је мој противник жив и здрав!

Већ септембра 1862, у време жестоких сукоба око Устава када је либерално-буржоаска већина Земаљске скупштине одбила да подржи владу и одобри кредите за јачање и реорганизацију војске, министар војске Ронхитно зове Бизмарка у Берлин да преузме положај пруског канцелара (председника владе). Тако је почела владавина гвозденог канцелара која ће трајати читавих 28 година и Немачку ујединити помоћу железних и крви, не презајући ни од чега.

Личносћ број 1

Први посао новог канцелара био је да створи јаку војску не обзирајући се на

право Скупштине да одлучује о државном буџету, и да из судства и државне управе уклати све људе за које се сумњало да припадају Народној странци или су јој наклоњени. За само 4 године више од 1000 чиновника излетело је из службе, стотину официра лишено је чина.

Да би остварио уједињење многобројних немачких држава у снажно царство на челу с Пруском, Бизмарк је сматрао да су му потребна три рата и веома вешта дипломатија према великим силама: Русији, Француској и Британији. Први рат вођен је већ 1864. против Данске у савезу с Аустријом. Као изговор послужио је намерно изазван безначајан сукоб око управљања неким малим војводствима на граници с Данском. Ова препирка била је толико замршена да је британски председник владе у шали говорио како само три човека знају у чему је ствар али су, на жалост, двојица од њих увелико покојни а трећи је — заборавио!

Данска је у овом рату претрпела пораз, Пруска и Аустрија добиле су Шлезвиг и Холштајн а Бизмарк је постигао двоструки циљ: постао је европска личност број 1 и — увукао Аустрију

у клопку. Јер, њему није било стало до данских војводства већ до сукоба с Аустријом око управе у новоосвојеним покрајинама. У ствари, тражио је повод за рат с вековним непријатељем своје земље али тако да Пруска буде изазвана страна. То би му обезбедило немешање великих сила.

Рат је букнуо 1866. а Пруска је пред очима читаве Европе, захваљујући ненадмашној дипломатској вештини свога канцелара, изигривала нападнуту страну која, ето, мора да се брани мада више од свега мрзи рат. Одлучна битка вођена је код Кенигреца (данашњи Храдец — Краков у Чехословачкој). Бизмарк је знао да ће, ако Пруска победи, у домовини бити слављен као херој али, ако случајно изгуби, да му нема опстанка на врху државе.

Тесћ са цијаром

После пруске победе и склапања мира у Прагу приређен је сјајан банкет. За време пријема пришао је Бизмарк фелдмаршалу фон Молткеу, команданту прус-

ОТ КАНЦЕЛАРА

ских снага у овом рату, понудио га фином хавана цигаром из своје златне табакере и пред свима упитао:

— Да ли се сећате, господине фелдмаршале, када сам вас задњи пут понудио цигаром?

— Чини ми се да је то било за време једног затишја у бици код Кенигреца — одговорио је стари војник.

— Тачно, драги пријатељу! Ја сам се плашио, нисмо могли ни напред ни натраг а престолонаследника нигде. Тада сам угледао вас како мирно стојите као да вас се апсолутно ништа не тиче и пушите неки одвратан пикавац. Дојахао сам, отворио табакеру и понудио вас. У табакери су се налазиле само две цигаре, једна одлична а друга од рђавог дувана. Ви сте, после краћег размишљања, узели ону бољу. Тада ми је лакнуло јер сам знао да је све у најбољем реду када је мој фелдмаршал толико прибран да може да бира цигаре.

— Господо, — обратио се Бизмарк осталим гостима — исте вечери попушшио сам ону прозну цигару и уверавам вас да ми ниједна у животу није толико пријала!

Емска гејеша

Да би своју замисао уједињења Немачке најзад спровео, морао је Бизмарк да зарати и с Француском којом је владао Наполеон III и која се противила, због сопствених интереса, претварању Пруске у велику силу. Да Европу, пре свега огромну моћну Русију, не би овим ратом окренуо против себе, Бизмарк опет мора да се послужи политичком омицалицом. Пошто сматра да је у рату као и у љубави све дозвољено, он не преза од фалсификовања чувене Емске депеше коју му пруски краљ Вилхелм I шаље из бање Емса. Депеша, како ју је исфабриковао пруски канцелар и одмах дотурио штампи да је објави, толико је увредљива за Француску да Наполеон III мора Пруској да објави рат. При том, депеша сваљује на Французе сву кривицу и Бизмарк може „мирно“ да погледа у очи Русији и другим великим силама које се због тога неће мешати у сукоб.

Страшна војска гвозденог канцелара — сада га већ читава Европа тако назива — потукла је француске трупе а Пруска је мировним уговором добила Алзас и Лорен као и 5 милијарди франка одштете. Наполеон III је

збачен, Француска је постала република а Бизмарк нема никог на путу да спроведе уједињење онако како он жели.

Те исте године у Версају крај Париза проглашен је пруски краљ Вилхелм I за немачког цара, Пруској су припојене Баварска и друге јужнонемачке државе, Уставом од 1871. основано је немачко царство од 25 држава. Бизмарк је постао први немачки царски канцелар а од Вилхелма I добио је на дар титулу кнеза, огромну новчану награду и поседе.

Војбога је закаснио

Али, упркос толиким спољнополитичким успесима и уједињењу које је Бизмарк изнео на својим плећима, он постаје једна од најомраженијих личности Немачке. Прво се замерио својим некадашњим једномишљеницима и друговима, крупном племству са крајње деснице конзервативне странке. Они му заведе на успесима а он их, опет, никада не пита за мишљење већ влада како му је воља сматрајући да су сви остали људи будале.

Једном је један велики војвода био пријављен код Бизмарка за 9 часова увече. У четврт до 9 Бизмарк је нареди да му се у радни кабинет донесе униформа и ту се пресвукао. Али, војвода се не појављује ни у 9 и четврт. Бизмарк скида униформу, облачи домаћи халат и седе за радни сто. Само што је слуга изнео униформу, ето великог војводе пред којим се широм отварају двокрилна врата. Бизмарк је „удубљен“ у своја акта и примећује посетника тек када се овај сасвим приближио. Канцелар скаче, клања се и каже:

— Већ сам мислио да је Ваше Краљевско Височанство решило да ме не почастује својом посетом пошто је већ 9 и 20!

Силом оставка

Одмах по проглашењу царства Бизмарк је изјавио како Пруска више нема потребе да свету доказује своју храброст и да се част Пруске сада састоји у томе да се чува сваке понижавајуће везе са демократијом.

— Велика питања нашег доба — каже он једном приликом — неће се решити говорима и одлукама већине како би то желели социјалисти већ и даље железом и крвљу!

Упркос томе, социјалиста је све више, народ се не задовољава гвозденом песницом и све гласније тражи своја права. Зато је Бизмарку дошао као поручен неуспели атентат на цара 1878. да изузетним законом против социјалиста ову странку стави ван закона, њене лидере протера и похали и забрани слободу штампе. Међутим, ниједан државник у историји није некажњено газиио права народа па није изузетак ни Бизмарк који не преза да пушке својих војника окрене и против сопственог народа. Никакве ванредне мере нису успеле да угуше ширење радничког покрета, напротив оне су му прибавиле много нових присталица.

Године 1890. укинут је Закон против социјалиста а унук Вилхелма I, нови немачки цар Вилхелм II принудио је гвозденог канцелара да поднесе оставку. Пре тога подарио му је титулу Лауенбуршког војводе до које, уосталом, Бизмарку није нимало стало.

Остатак живота провео је Ото фон Бизмарк на својим поседима радећи против нове владе и пишући мемоаре. Надживео је своју жену, браћу и готово све пријатеље а умро је усамљен 1898. на свом имању Фридрихсруе. За њим је остала уједињена Немачка, по речима Лењина неопходно и прогресивно дело мада га је Бизмарк извео на контрареволуционаран начин. Б. Д.

Пруска војска победила је у сва три рата која је изазвао лично Бизмарк.

ДИКАН

и последње ФРРРУКЕ

Прва партија шаха на свету одиграна је у Индији пре око 2000 година. Шах се тада звао чатуранга што значи „четво роделни“ а представљао је борбени распоред индијске војске. Војску „постројену“ у 4 дела чинили су слонове, борна кола, коњи и пешаци. Краљ и војсковођа — да-нашња краљица или дама — налазили су се ради веће сигурности у средини трупца.

НЕМОГУЋА НАГРАДА

За постанак шаха везане су многе легенде. Једна од њих говори о мудрацу Сиза бен Дахиру и младом краљу тиранину Шахраму. Да би поучио краља како се без народа не може владати, Сиза бен Дахир измислио је шах помоћу кога је показао како и најслабија фигура — пешак може да одлучи исход битке и донесе победу. Краљ је брзо научио да покреће фигуре и одушевио се игром а мудрацу понудио баснословну награду.

Сиза бен Дахир био је скроман: затражио је да му се да она количина жита колико износи кад се на прво поље шаховске табле стави једно зрно, на друго два, на треће четири, односно на свако наредно поље два пута више зрна него на претходно. Краљ се насмејао и предложио творцу шаха да се предомисли и затражи нешто вредније. Може се замислити његово запрепашћење кад су му саопштили да у читавом свету нема толико жита да би се удовољило жељи мудраца. Била је потребна количина од 18.446.744.073.709.551.615 зрна, то јест 18 милиона мерица жита. Као успомена на овај догађај шаховска поља називају се у Индији кохтара што значи житница.

Друга легенда каже да је прчким војницима за време дугогодишње опсаде Троје било досадно. Да би се разонодили, прчки јунак Паламед измислио је шах који је убрзо постао веома популаран. У једној партији Паламед је имао занимљиву позицију: коњем је упао у противнички табор и лако победио. Ова партија одиграла је значајну улогу у освајању Троје. Одлучено је да се начини велики дрвени коњ и у њега сакрију прчки војници. Затим је коњ доведен под зидине Троје и остављен. Тројанци су га исте вечери као трофеј увукли у град не слутећи да раде на сопственој пропасти. Грци су изишли из коња, отворили капије Троје и опљачкали и разорили град. У знак сећања на ову легенду први шаховски часопис на свету издат 1836. у Паризу назван је „Паламед“.

ИГРА ЗАЉУБЉЕНИХ

Многи народи присвајају изум шаха, међу њима и Ки-

РАТ ДРВЕНИХ КРАЉЕВА

ТАЈНУ НЕПОБЕДИВОГ ШАХОВСКОГ АУТОМАТА ОТКРИО ЈЕ ЗА СКУПЕ ПАРЕ ТЕК ПРИНЦ ЕЖЕН БОАРНЕ. ЊЕГОВОМ ИЗНЕНАЂЕЊУ НИЈЕ БИЛО КРАЈА

нези, Персијанци, Римљани. Изгледа да су игру од Индијаца први преузели Персијанци. Како је у свакој партији главни циљ победити противничког краља, Персијанци су првобитни назив чатуранга претворили у ШАХ што на њиховом језику значи КРАЉ. Реч МАТ којом се краљу изриче смрт на пресуда каснијег је датума и на арапском значи МРТАВ.

Арапи су се рано упознали са шахом и заволели га мада је исламска вера прогонила ову игру и то — због облика фигура: ислам је забрањивао употребу ликовца у сликарству и вајарству па је забрана важила и за шах. Муслимани су га ипак упорно играли и усавишавали. Султани су кратили време играјући ову занимљиву игру, царске кћери сатима су пиљиле у шаховску таблу и померале скупочене фигуре начињене од злата и драгог камења. Исто то радили су и обични људи — али кришом и с фигурама од обичног дрвета.

Шах су у Европу пренели Мавари када су у VIII веку освојили Шпанију. Студенти универзитета у Севиљи одмах су га прихватили, занемаривши учење и бацили се на игру која је тражила доста размишљања. Италијани су, међутим, игру научили од Византинца. Одавде је шах процрло у Француску, Скан-

тао још једно средство за упознавање и зближавање заљубљених. Притом није било важно игру довести до краја — дама и витез започињали би партију и трудили се да је одуговлаче како би се нагледали једно другог.

У источну Европу шах, међутим, није стигао с освајачима већ са трговцима. Чувени руски цар Иван Грозни увек је при руци имао шаховску таблу с поређаним фигурама — не да прекрати време већ да помоћу древне игре простудира освајачку тактику пре сваке битке коју је водио.

СПАСКИ ИЛИ ФИШЕР?

У нашим крајевима шах се први пут помиње под именом затрикион у XIII веку у доба архиепископа Саве II и игра се све до доласка Турака. Једна легенда из XVI века каже како је хрватски кнез Светослав Суроња играо шах с дуждом Петром II у далматинске градове и како је, одушевљен победом, ставио шаховску плочу у хрватски грб.

Године 1770. у свету је велико запрепашћење изазвао „шаховски аутомат“ који је направио барон Кемпелен. Био је то сандучаст орман на коме се налазила шаховска табла за којом је седео огроман Турчин начињен од воска, одевен у раскошно одело. Унутрашњост аутомата била је пуна зупчаника, полуга и жица па је давала утисак веома сложеног механизма који може да „мисли“ и своју вољу преко Турчина преноси на шаховску таблу. Кемпелен је пре сваке партије присутнима показивао унутрашњост аутомата. Затим би Турчину скидао главу и дозвољавао да се погледа у његову унут-

рашњост која је била празна.

И најјачи играчи морали су пред Турчином да положе оружје, аутомат је био просто непобедив. Када је Кемпелен, богат и славан, умро 1804, нови власник аутомата Леонард Менцл наста-вио је с њим да путује по свету. Године 1809. Турчин је победио чак и Наполеона Бонапарту. Тајну аутомата открио је за скупе паре принц Ежен Боарне. Он га је купио од власника само да би сазнао како механизам функционише. Није био мало изненађен када је видео да је читав аутомат превара и да решење лежи у игри човка који се приликом прегледања унутрашњости Турчина крио у сандучастом делу и на тај начин доводно присутне у заблуду.

Прво штампано дело о шаху појавило се 1497. а написао га је Шпанац Лусена. Темеље савремене шаховске теорије поставио је у XVIII веку француски шаховски мајстор Филидор делом „Анализа шаха“. Иначе, први међународни шаховски турнир организовао је у Лондону Енглес Стаунтон 1851. године. Од тада се играју бројни турнири на којима се састају најбољи шахисти света. На основу показаних резултата они се по вредности сврставају у: велемајсторе, интернационалне мајсторе, националне мајсторе, мајсторе, кандидате и играче 1. 2. 3. и 4. категорије.

Прво званично првенство света у шаху освојио је Штајниц 1866. победом над Цукертором. Године 1972. протретиће по свој прилици у знаку шаха јер ће „друкрстити“ фигуре светски шаховски првак совјетски велемајстор Борис Спаски и његов млади, веома смели и успешни изазивач Американац Боби Фишер.

З. Б.

Младе даме и витезови играли су шах од јутра до мрака и то ником није било сумњиво!

НАЈЛЕПШЕ

ШАХОВСКЕ

ФИГУРЕ

К
Р
А
Љ

VIII-IX ВЕК
СЛОНОВАЧА
ХАРУН АЛ РАШИД

XII ВЕК
КОСТ МОРЖА
ХЕБРИДИ

XV ВЕК
СЛОНОВАЧА
ГОТИКА

XVI ВЕК
СЛОНОВАЧА
ФРАНЦУСКА

XI ВЕК
СЛОНОВАЧА

XVII ВЕК
СЛОНОВАЧА
ПЕРСИЈА

К
Р
А
Љ
И
Ц
А

XII ВЕК
КОСТ МОРЖА
Н. ХЕБРИДИ

XV ВЕК
СЛОНОВАЧА
ГОТИКА

XVIII ВЕК
КРИСТАЛ
ВЕНЕЦИЈА

XIX ВЕК
РУСИЈА

XIX ВЕК
СЛОНОВАЧА
СИЈАМ

XIX ВЕК
РУСИЈА

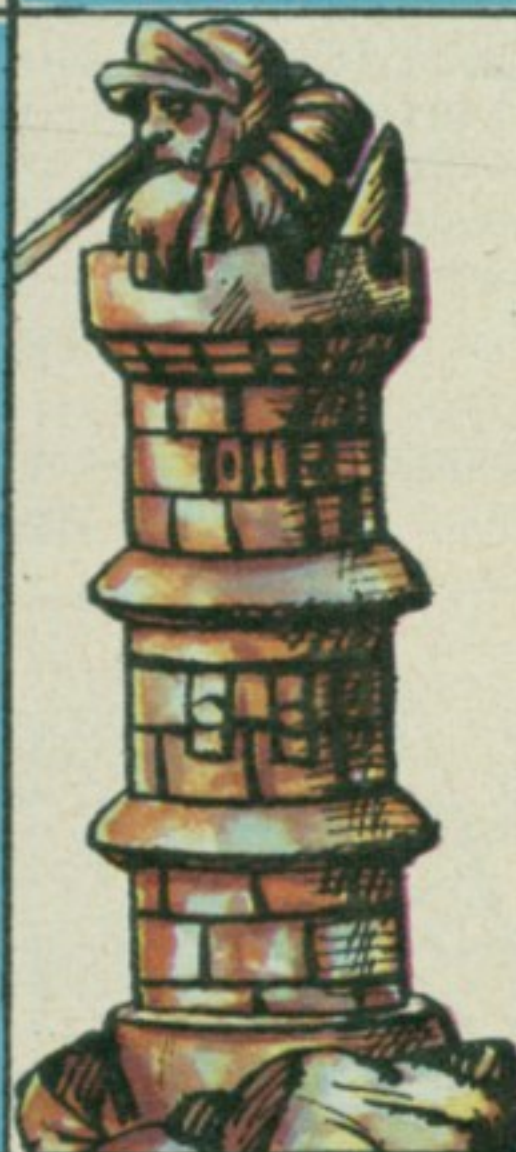

ПОЗЛАТА

1971. ГОДИНА
ДРВО
ЈУГОСЛАВИЈА

Т
О
П

XV ВЕК
СЛОНОВАЧА
ГОТИКА

XVIII ВЕК
ДРВО-СЛОНОВАЧА
ДАНСКА

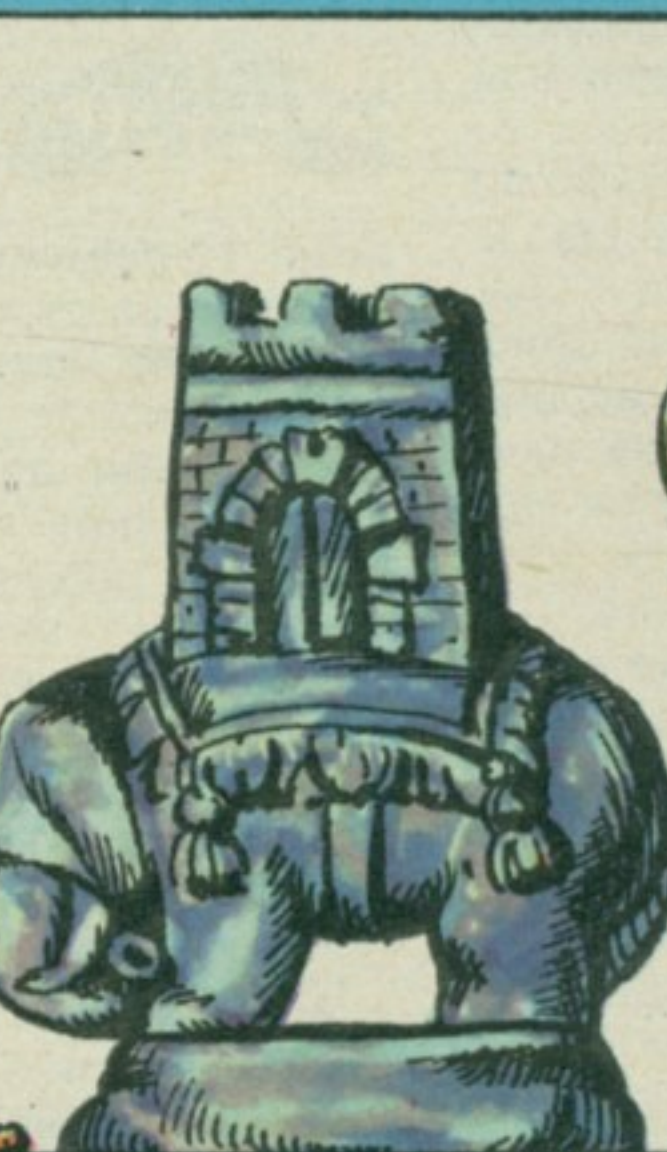
XVII ВЕК
СЛОНОВАЧА
ПЕРСИЈА

XVIII ВЕК
СЛОНОВАЧА
ПЕРСИЈА

XVIII ВЕК
КРИСТАЛ
ВЕНЕЦИЈА

XVIII ВЕК
ФАЈАНС
ЕНГЛЕСКА

XIX ВЕК
СЛОНОВАЧА
КИНА

К
О
Њ

XI ВЕК
СЛОНОВАЧА
КАМБОЏА

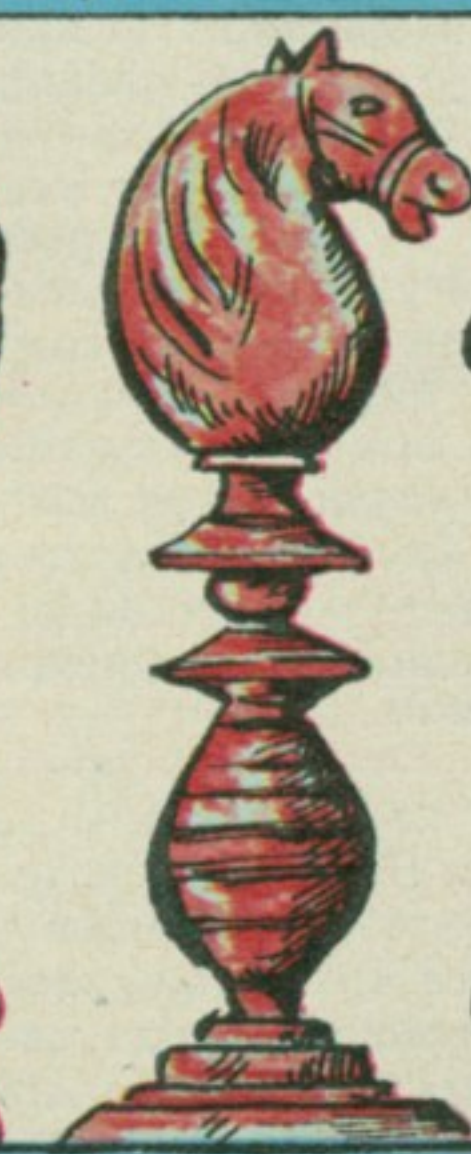
XV ВЕК
СЛОНОВАЧА
ГОТИКА

XVIII ВЕК
СЛОНОВАЧА
КОЛ. ЕНГЛЕСКЕ

XVIII ВЕК
ДРВО
ФРАНЦУСКА

XVIII ВЕК
СЛОНОВАЧА
ПЕРСИЈА

XVIII ВЕК
СЛОНОВАЧА
СИЈАМ

КВАРЦ
ЈАПАН

XVIII ВЕК
СЛОНОВАЧА
ПЕРСИЈА

XIX ВЕК
СЛОНОВАЧА
КИНА

XVIII ВЕК
СЛОНОВАЧА
ФРАНЦУСКА

XVIII ВЕК
СЛОНОВАЧА
ПЕРСИЈА

XIX ВЕК
БРОНЗА
ДАНСКА

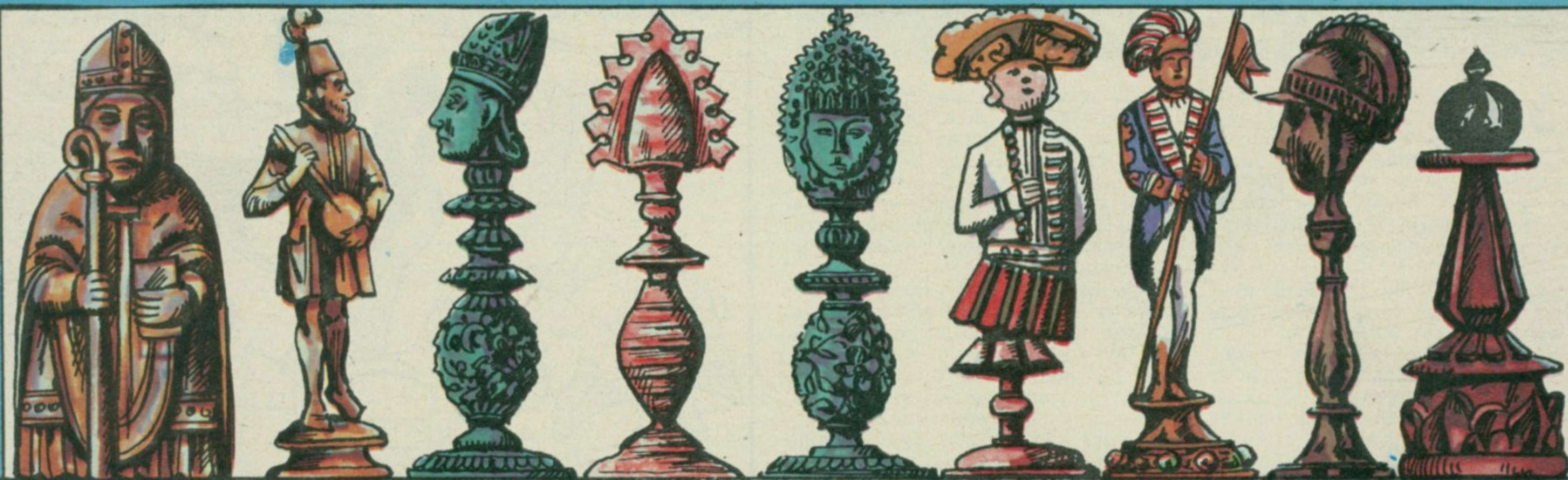
XIX ВЕК
ЈАВА

КВАРЦ
ЈАПАН

XVII ВЕК
КРИСТАЛ
ВЕНЕЦИЈА

XIX ВЕК
СЛОНОВАЧА
КИНА

ЛАУФЕР

XII ВЕК
КОСТ МОРЖА
Н. ХЕБРИДИ

XV ВЕК
СЛОНОВАЧА
ГОТИКА

XVI ВЕК
СЛОНОВАЧА
ФРАНЦУСКА

XVII ВЕК
СЛОНОВАЧА
ПЕРСИЈА

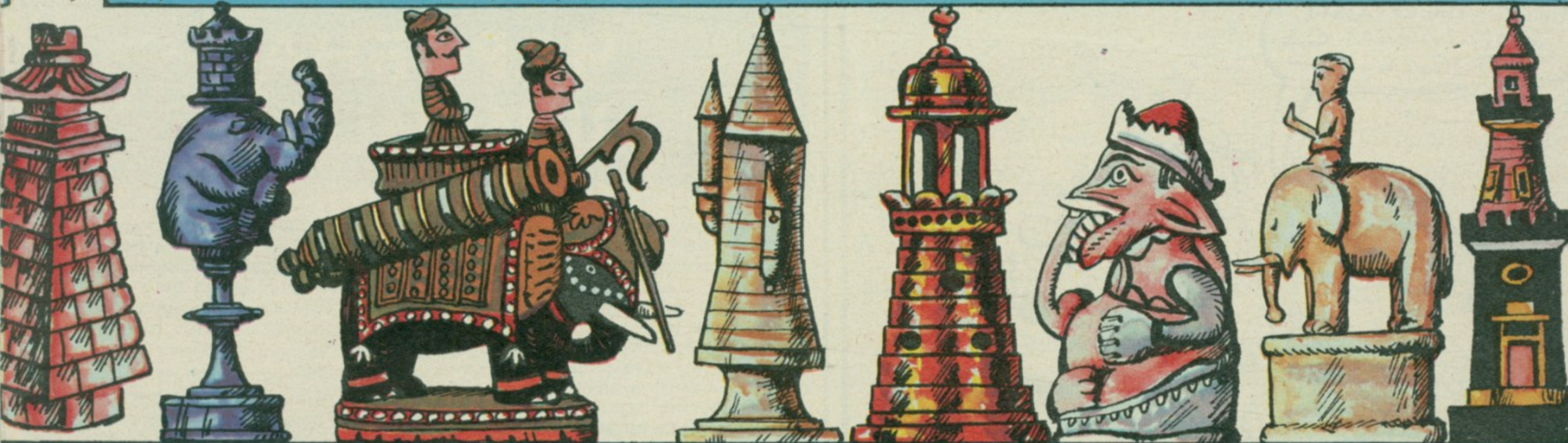
XVIII ВЕК
СЛОНОВАЧА
ПЕРСИЈА

XVIII ВЕК
СЛОНОВАЧА
ФРАНЦУСКА

XIX ВЕК
БРОНЗА
РУСИЈА

XIX ВЕК
БРОНЗА
ДАНСКА

1971. ГОД.
ДРВО
ЈУГОСЛАВИЈА

КВАРЦ
ЈАПАН

XVIII ВЕК
СЛОНОВАЧА
ФРАНЦУСКА

XIX ВЕК
СЛОНОВАЧА
СИЈАМ

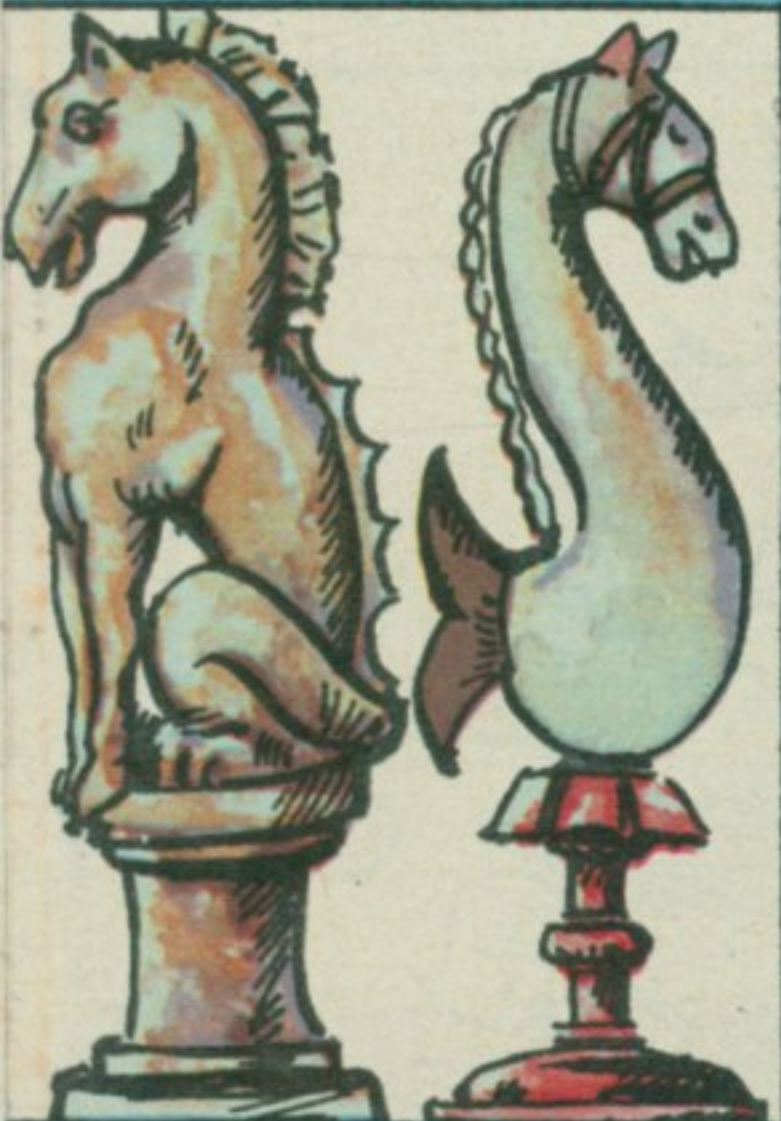
XIX ВЕК
СЛОНОВАЧА
ФРАНЦУСКА

ПОЗЛАТА

XIX ВЕК
ЈАВА

XIX ВЕК
СЛОНОВАЧА
ИНДИЈА

XIX ВЕК
ИТАЛИЈА

XIX ВЕК
СЛОНОВАЧА
ФРАНЦУСКА

XVIII ВЕК
СЛОНОВАЧА
ФРАНЦУСКА

ПИОН

XVIII ВЕК
ФАЈАНС
ЕНГЛЕСКА

XVIII ВЕК
СЛОНОВАЧА
ПЕРСИЈА

XIX ВЕК
СЛОНОВ.
КИНА

XIX ВЕК
БРОНЗА
ДАНСКА

XIX ВЕК
СЛОНОВАЧА
СИЈАМ

XIX ВЕК
БРОНЗА
РУСИЈА

ИЗ МАФИОНИЧАРЕВОГ ШЕШИРА

НИЈЕ ТЕШКО НАУЧИТИ
ТРИКОВЕ — ТРЕБА САМО
МАЛО ВЕЖБАЊА!

НЕВИДЉИВИ НОВЧИЋ

З а овај занимљиви трик који потиче још од познатог америчког мафионичара Роберта Худинија, потребна је само једна марамица и један метални новчић на пример 1 динар. Ако сте то припремили и ако имате „публику“ пред којом ћете извести трик, урадите овако:

Ставите динар на длан једне руке тако да га сви виде. Затим длан и динар на њему прекријте раширеном марамом. Тада ће присутни, један по један опипати ваш длан испод мараме и уверити се да је динар на њему. Не скидајући мараму ви испружите руку високо, стегните шаку у песницу и почните да изговарате тихо неке неразумљиве, чаробне речи. Присутни ће бити си-

гурно изненађени кад после тога поново опипају ваш длан и не нађу на њему метални новчић. Кад су се сви уверили да је динар тајанствено нестао, ви скидате мараму и он се поново указује на вашем длану!! Изненађење ће сада бити још веће а ево у чему се састоји цела вештина:

Пре извођења овог трика договорите се са једним од присутних да приликом проверавања вашег длана оба пута буде последњи. Први пут ће, пошто сви буду опипали динар на вашем длану, неprimетно узети метални новчић испод мараме. Касније, кад се сви буду уверили да је динар нестао, он ће га исто тако неprimетно вратити на ваш длан — и трик је успео!

ТРИК СА ТРИ МАРАМЕ

О вај трик многи су гледали, али је мало оних који су одмах схватили како се изводи. Потребна је једна бела марама отприлике 30 x 30 cm, једна црвена 26 x 26 cm и плава марама исте величине (најбоље је да мараме буду од врло танке свиле). Зашијте све три мараме тако што ће бела бити у средини, плава са једне а црвена са друге стране. Тако ћете добити једну мараму која је са једне стране црвена са белом ивицом свуда околу (јер је бела мара-

ма која се налази у средини већа за неколико сантиметара) а са друге плава, такође са белом ивицом.

Гледаоцима покажите само једну страну мараме, затим савијте шаку у песницу и покријте је марамом не окрећући јој другу страну. Другом руком кроз благо степнуту песницу ухватите одоздо средњи део мараме и повуците је полако кроз шаку. Марама ће сада имати другу боју (плаву). Раширите је пред присутнима пазећи да не откријете њену другу страну.

ЧАРОБНА ШИБИЦА

Н а длану држите полуотворену празну кутију од шибице и присутнима објављујете да ћете ипак успети да на њој створите пламен. Испружите најпре једну па другу руку како бисте показали да међу прстима немате сакривено ниједно палидрвце. Затим заворите кутију и цео њен задњи део обухватите левом шаком. Прстима десне руке правите покрете по кресиву као што то чините кад имате у руци палидрвце; 1, 2, 3 — и успели сте!

Шибицу свакако треба раније да припремите: на доњој страни кутије залепите једно палидрвце. Поставите га што ближе оном месту на коме ћете покушати да укреште и не лепите га целом дужином, већ тек толико да може стајати. Тај део шибице налази се скривен у вашој руци. После неколико безуспешних покушаја да прстима празне руке упалите ватру, вешто повуците сакривено залепљено палидрвце и укрешите.

Кад сам први пут чуо причу о Френку и баракуди која му помаже у лову, наравно нисам поверовао. Обична измишљотина, помислио сам. Да је у питању која друга риба још некако, али да та опасна прабљиваца, страх и трепет тропских мора, помаже рибару у лову, то је немогуће. Убрзо сам приписнут свакодневним послом заборавио и Френка и баракуду. Али, кад сам у лето 1968. отишао на хавајско острво Мауа и сазнао да у предграђу Лахајна живи Френк Кахахана, сетио сам се приче и нисам могао да одолим radoznalosti. Потражио сам рибара и упознао се са њим.

— Нећу вам ништа рећи о тој риби — рекао је Френк — ионако нећете поверовати. Пођите сутра са мном и сами видите!

Проушао сам удицу?

Рано у зору кренуо сам на уговорено место, узбуђен као дечак. Толико сам журио да сам дошао читавих 40 минута раније. Разуме се, на обали није било никога. Почео сам да се колебах, пребацивао сам се би да сам наивно „пропутао удицу“ и мало је требало па да се вратим у хотел. Међутим, управо кад сам хтео да

РАДНО ВРЕМЕ РИБЕ БАРАКУДЕ

кренем зачуо сам мотор аутомобила. Из старог диванај пре је искочио Џејмс, Френков син, иначе студент који је сад за време распуста помагао оцу у лову. За њим се појавио и Френк носећи у рукама неколико конзерви риба и — повећу бундеву! Шта ли ће му пресна тиква питао сам се, али ништа нисам рекао да не испаднем смешан.

Младић је извукао из кола ручни фрижидер и убацрио га у чамац заједно са конзервама и бундевом. Кад је све било готово, Френк ми је дао знак да уђем у чамац.

— Ви изгледа баш нисам верујете у причу о тој риби? — упита ме он.

— Па... није баш да не верујем — одговорио сам збуњено што ме је рибар прочитао.

Док је Џејмс нешто чачкао

око мотора Френк настави:

— Сад ћете се сами уверити. Већ пуних 26 година Лимубак, тако ја зовем нашу баракуду, ради за мене а пре тога је целих 40 година ловила за мога оца. И никад ме није изневерила. Видећете сад ће он стићи.

Помилујте баракуду!

На очев знак Џејмс је зауставио мотор. Френк је тада узео олово од мреже и њиме почео ритмички да удара о бок чамаца, там-там-там, там-там-там. И ја сам несвесно почео да лупкам ногом у том ритму. Није прошло ни два минута кад је Френк узвикнуо:

— Ево га, долази!

Пажљиво сам гледао у правцу који ми је Френк показао али ништа нисам видео. Можда је прошао и читав минут док најзад нисам, на десетак метара од чамаца, опазио како у бистрој води океана плива једна величанствена баракуда. Долазила је право ка чамацу. Кад се сасвим приближила, отворила је своје велике чељусти с оштрим канџастим зубима који би с лакоћом, у једном потезу, одсекли човечију руку. Задрхтао сам и мало се повукао од ивице чамаца. Френк је отворио свј фрижидер и почео да вади рибе и ставља их право у отворена уста Лимубака. Пошто га је нахранио, сагнуо се преко чамаца и десном руком почео да милује по глави страшну рибу која се умилљавала као какво маче.

— Да ли ми сада верујете? — запитао ме је победоносно. Уста су ми била потпуно сува од страха тако да нисам могао ни реч да изговорим. Само сам непрекидно шкљоцао фото-апаратом да не бих нешто пропустио.

— Можда и ви желите да је мало помилујете? — предложио ми је Френк који је уживао у мојој забуну.

Нисам имао изд, да се не би до краја обрнукао, сагнуо сам се и пружио руку ка води кад Лимубак нагло подиже главу и погледа ме својим бистрим очима отварајући при том велика уста. Нагло сам тргао руку као да ме је змија ујела.

— Не бојте се, господине — смејао се Френк. — Он се само шали. Сачекајте док се мало боље упознате. Верујте ми он много воли да се мази.

Тачно од 7 до 12 сваког дана Лимубак, страшна риба грабљивица, помаже Френку Кахаханеу у лову на скуше. Њен господар тврди да је послушна и умиљата као маче!

— Доста, стари, време је за рад — озбиљно се обратио риби и она се смири.

Добро отвориће очи!

Френк је затим отворио једну конзерву и рибу из ње ставио на платно величине марамце. Додао је и неколико комадића бундеве. Врхове платна прихватио је удицом коју је помоћу олова спустио у бистру воду. Ка је мамац стигао на десетак метара дубине, као на какав знак, са свих страна појурише скуше. Лимубак је пливао полако око њих уопште не обраћајући пажњу на њих баш

као што се ни оне нису обазирале на њега.

— Није ми јасно како се не плаше Лимубака — упитао сам згрануто Френка а он ми је објаснио да баракуде нерадо једу скуше јер су сувише мале за њих и доста брзе па се не исплати јурити за њима. Лимубак их је малопре јео зато што сам му их стављао право у уста. С друге стране скуше знају да их баракуде нерадо лове и осећају се безбедно у њиховој близини, заштићене од већих риба као што су туне и делфини.

Док ми је Френк причао о чудним обичајима риба, све више скуша окупљало се око чамца. Лимубак је и даље стражарио, али се у једном тренутку удаљио мало више и ја се уплаших да се неће вратити.

— То не долази у обзир, Лимубак зна да његово радно време није готово — рекао је Френк и заћутао. Следећих 10 секунди само је журио у воду да би се наједном обратио сину:

— Џејмс, сад бисмо могли да почнемо. — Брзо су дохватили сваки по једну мотку за коју је била закачена рибарска мрежа и вешто је спустили у воду на супротној страни од оне на којој су се налазиле скуше и њихов чувар Лимубак. Пошто је мало померио чамца помоћу весала рибар ме упозори да добро отворим очи и pazим шта ће се сад десити у води.

Баракуда је полако нагомила скуше на мрежу а кад су оне дошле негде до средине риба је продужила да кружи тачно ивицама мреже не дозвољавајући ниједној скуши да се удаљи.

Увек прекозна клоику

— Сад! — узвикну наједном Френк. Младић је почео да дупа веслом по површини воде. Уплашене скуше устремиле су се ка дубини, тачно у мрежу пошто им баракуда није дозвољавала да се растури. Френку и Џејмсу преостало је само да затегну мрежу. Кад су је извукли у њој је било око 20 килограма рибе. Али, то је био само почетак. До подне је Френк бацио још десетак пута мрежу и на крају

је у чамцу према његовој оцени било преко 150 килограма рибе!

Сад више нисам сумњао у причу о Лимубаку. Својим очима видео сам како се страшна риба претварала у најпослушнијег помоћника породице Кахахане.

— Како то да је за толике године неко није ухватио? — упитао сам Френка.

— Лимубака је немогуће ухватити. Мој отац научио га је како да се чува удице и Френк да би ми то доказао стави једну скушу на удицу коју је била привезана за скоро невидљив најлонски конац. Баракуда је пошла ка риби разјапљених чељусти, али кад је дошла доста близу, нагло се окренула и отишла.

— Свако дете на Хавајима зна да баракуда тражи храну помоћу чула вида, а не мириса — објаснио ми је Френк. — Да би је научио како да избегне удицу, отац је стављао дебео канџа како би га она видела. Тако она сада никад неће да ухвати неку рибу пре него што је обиђе са свих страна и не провери чека ли је нека клопка. Због тога ради је прима рибу од нас него да је сама лови.

Негде пред подне велика баракуда почела је да плива све спорије и спорије.

— Време је да се вратимо — рекао је Френк. — Баракуда је уморна и гладна и пре него што се растанемо морамо је нахранити да би нам и сутра дошла.

— А да ли се некад десило да Лимубак не дође?

— Ретко и то само кад је јака струја. Тада прихватамо сарадњу једне млађе рибе, њу зовемо Муња. Она није тако вешта као Лимубак, али научиће. Морамо да мислимо на замену јер Лимубак има преко 80 година!

Два Јакова

На обали, док је Џејмс пословао око чамца, Френк ми је испричао да се на његовом острву одвајкада зна за лов помоћу баракуде. Најчувенији „рибар“ био је Јаков који је добио име по Френковом прадеди.

Јаков човек и Јаков риба били су се толико спријатељили да у току 30 година није било дана а да се нису видели по неколико пута.

— Кад се мој прадеда разболео, тражио је да га сваког дана донесу на обалу где га је риба чекала. Кад би се сви удаљили, њих двоје су „разговарали“. Једног дана риба се није појавила. Прадеда је данима чекао на обали, али све је било узалуд. Тако је и умро једног јутра чекајући старог пријатеља на обали. Вама је сигурно тешко да поверујете у ову причу — рекао ми је Френк на крају — али ја у њу верујем. Јер, треба живети годинама са рибама па да се стекне њихово пријатељство. А кад се једном стекне, оно траје до смрти.

П. Гудриц.

ВАШАР
СА 7 КОНТИНЕНАТА

КОЛИКО ЗУБА ИМАЈУ ЕНГЛЕЗИ? — Ни у енглеском социјалном осигурању није све у реду. У последње време жалбе Енглезе су учестале па је влада наредила да се у неким болницама и ординацијама изврши контрола. Откривене су многе неправилности и злоупотребе. Али, све је надмашило један зубни лекар. Прегледом његових књига и картотеке утврђено је да је он за две године једном истом пацијенту извадио ништа мање од 74 зуба!

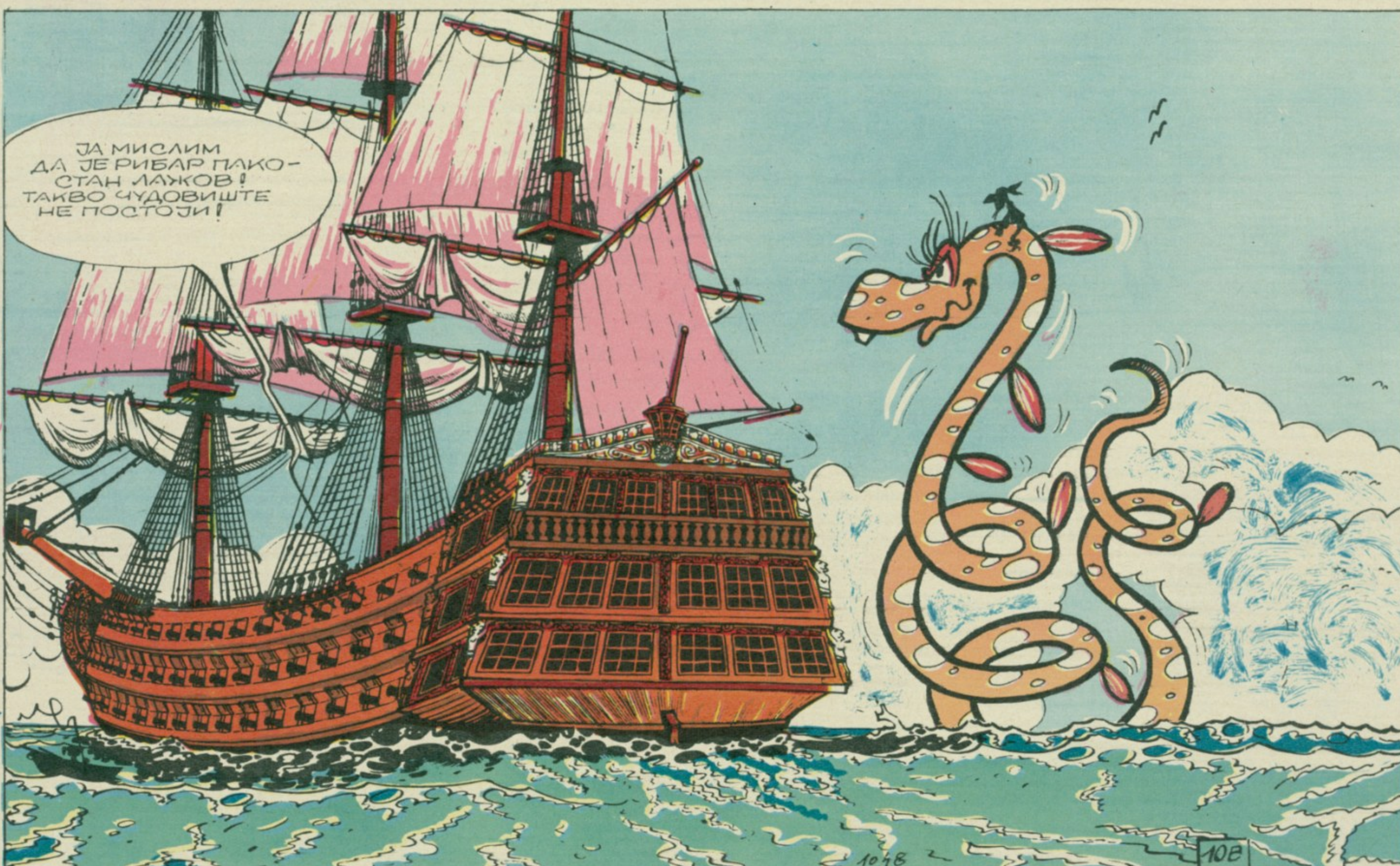

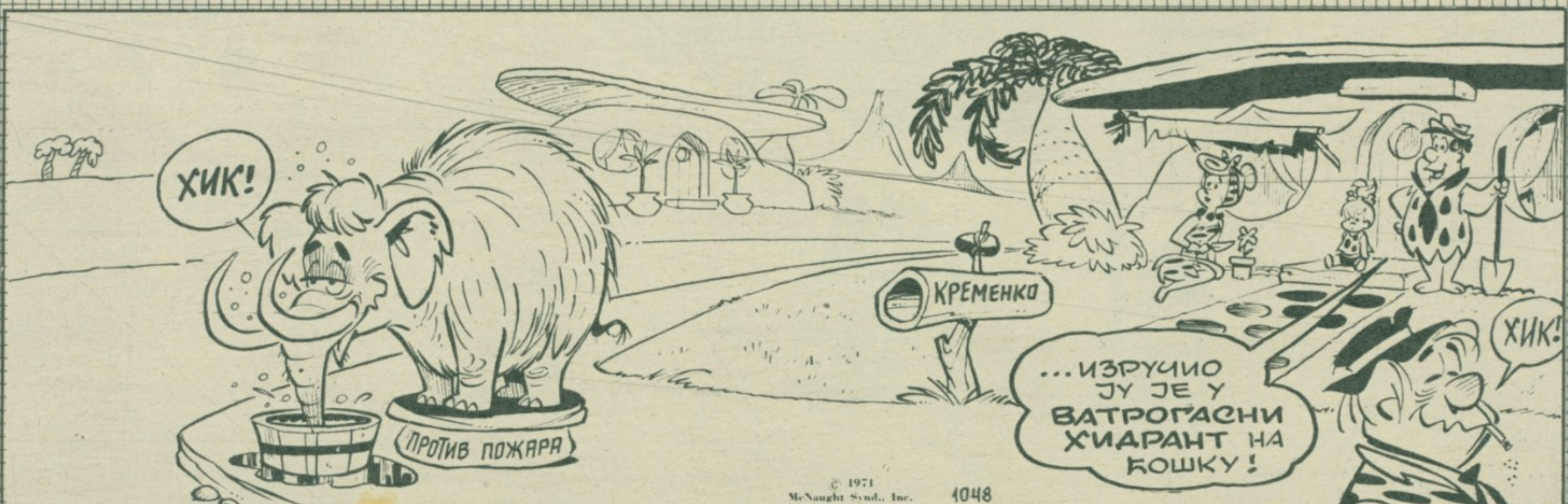
ЛЕДЕНИ РЕКОРД. — Иштван Љубич из Будимпеште поставио је недавно необичан рекорд: успео је да преседи на блоку леда 2 часа, 16 минута и 36 секунди. Новог светског рекордера морали су затим хитно да однесу у болницу јер му се онај део леђа који је изгубио своје часно име потпуно смрзао. Ни досадашњи светски рекордер, неки Американац није боље прошао. И он је после рекорда морао да остане у постели два месеца.

УБИСТВЕНА МУЗИКА. — У месту Крауљу, у италијанској покрајини Фурланији, приређен је фестивал бит-музике на којем је учествовало 14 вокално-инструменталних састава. Својим бубњевима и електричним гитарама дизали су толику галаму да је на оближњој живинарској фарми, што од буке а нешто од тога што су се од страха све згурале у један угао, угинуло 200 кокошака. Организатори фестивала одбијају да плате одштету.

У ЧЕЉУСТИМА ЗМАЈА

ПРЕХРАМБЕНИ

EUROCREM®

УЧЕСТВУЈ У ВЕЛИКОМ
НАГРАДНОМ КОНКУРСУ
EUROCREMA!

Изрежи омот EUROCREM
БЛОКА или поклопац
EUROCREMA и када са-
купиш 5 омота пошаљи на
адресу: **ПОЛИТИКИН ЗА-
БАВНИК**, Македонска 29,
11001 Београд. Рок при-
јема 1. март 1971. Међу
приспелим купонима биће
на срећу извучени добит-
ници следећих награда:

50 кутија EUROCREMA
у тежини 1 кг

6 фото-апарата ЕТЈУД

100 грамофонских плоча

ПРОИЗВЕДЕН ПО ЛИЦЕНЦИ
„GANDOLA” ИТАЛИЈА

EUROCREM — ИЗВАНРЕДНА НОВА ПОСЛАСТИЦА!

НИЈЕ БОМБОНА, НИЈЕ ЧОКОЛАДА.

ШТА ЈЕ ОНДА! ПРОБАЈТЕ И ВИДЕЋЕТЕ!

EUROCREM ЈЕ ОСВОЈИО ЦЕЛУ ЕВРОПУ! САДА СЕ
МОЖЕ КУПИТИ И КОД НАС: СПЕЦИЈАЛНЕ
ЧОКОЛАД-ТАБЛЕТЕ ФИЛОВАНЕ EUROCREМОМ
— EUROCREM БЛОК И ПОСЕБНО ПАКОВАН КРЕМ
У ОМОТИМА ОД ФОЛИЈЕ.

EUROCREM СЕ УПОТРЕБЉАВА У СВАКОЈ
ПРИЛИЦИ:

У ШКОЛИ, НА ИЗЛЕТУ, У КУЋИ!

ОДЛИЧАН ЈЕ ЗА МАЗАЊЕ НА ХЛЕБ!

НЕЗАМЕНЉИВ КАО ФИЛ ЗА ТОРТЕ, ОБЛАНДЕ,
ПАЛАЧИНКЕ!

TAKOVO

ГОРЊИ МИЛАНОВАЦ

Yugoslavia Commerce
БЕОГРАД

РИП КИРБИ Крађа у бару

Ово су руке играчице
лили. НЕГОВАНЕ,
НЕЖНЕ И
ВЕШТЕ...

ОД ИСТАНБУЛА
ДО ПАРИЗА, ГДЕ
ГОД СЕ ЛИЛИ ПО-
ЈАВИЛА, ГЛЕДА-
ОЦИ СУ ОЧАРАНО
ГЛЕДАЛИ ИГРАЧИ-
ЦУ ЧИЈЕ СУ РУКЕ
БИЛЕ БРЖЕ ОД
ЊИХОВИХ
ОЧИЈУ...

КАКВА ЛЕПА НАРУК-
ВИЦА! ЖАО
МИ ЈЕ ШТО
САМ МОРА-
ЛА ДА ЈЕ
УЗЕМ
ОД ОНЕ
СИМПА-
ТИ-
ЧНЕ
ДЕ-
ВОЈ-
КЕ...

ОКУПОЦЕНА НА-
РУКВИЦА, ЛИЛИ!
ЗАИСТА
СИ НЕНАД-
МАШНА!

ТО ЈЕ ПО-
СЛЕДЊА
СТВАР КО-
ЈУ САМ
УКРАЛА
ЗА ВАС,
КАР-
ТЕРУ!

У ТОМ СЛУЧАЈУ
ВИШЕ МИ НИСИ
ПОТРЕБНА!
НАПИСАЋУ О
ТЕБИ
ПИСМО
ПОЛИ-
ЦИЈИ
И
ОДМАХ
ГА ПО-
СЛАТИ...

НЕ! НЕ! НИСАМ ТА-
КО МИСЛИЛА! УЧИ-
НИЋУ ШТО ТРАЖИ-
ТЕ... САМО
НЕ НАТ-
РАП У
ЗАТ-
ВОР...

ТАКО
ЈЕ
ВЕЋ
БО-
ЉЕ...

НЕСТАЛА
МИ ЈЕ
ОПРАЦИЦА!

ГДЕ
МИ
ЈЕ
ПАСОШ?

КАКО САМ
МОГАО
ДА
ИЗГРУБИМ
НОВЧАНИК?

ЗА ЛЕПОМ ИГРАЧИЦОМ
ЛИЛИ ОСТАЈАО ЈЕ ТРАГ...
ЧИТАВ НИЗ НЕРАЗЈАШ-
ЊЕНИХ КРАЂА.

САВРШЕНА ИГ-
РАЧИЦА И НАЗ-
ВЕШТИЦА КРАД-
ЉИВИЦА КОЈУ
САМ ИКАД ВИ-
ДЕО! БОЉУ
КОМБИНА-
ЦИЈУ НЕ
БИХ МОГАО
ПОЖЕЛЕТИ!

И ЏОН КАРТЕР, МЕЊУ-
НАРОДНИ ВАРАЛИЦА
ЗВАНИ „ОТМЕНИ“ МОГАО
ЈЕ БИТИ
ЗАДОВОЉАН...

ЗА ТО ВРЕМЕ...

ИНТЕРПОЛ
ЈЕ МОЛИО
ДА
ОТПУТУЈЕ-
ТЕ У ПАРИЗ
И ПОКУША-
ТЕ ДА
ОТКРИЈЕ-
ТЕ
БАНДУ!

КРЕНУЋУ ШТО
ПРЕ БУДЕМ
МОГАО!

ВЕЛИКА НОВОСТ,
ДЕСМОНДЕ! ПУТУ-
ЈЕМО
У ЕВ-
РОПУ!

ОДМАХ
ЋУ СЕ
СПАКО-
ВАТИ!

ДА ЛИ ЋУ СЕ
ИКАД ОСЛОБО-
ДИТИ ОВОГ
СТРАШНОГ
РОПСТВА?

АГЕНТИ ЈЕДНЕ
ЗЕМЉЕ КОЈА ЈЕ
ЗАИНТЕРЕСОВАНА
ЗА НАФТУ ЖЕЛЕ
ДА МЕ ВИДЕ!
ЗАТО ПАЗИ...

ТО
МЕ
УОПШТЕ
НЕ
ЗАНИ-
МА...

МОРАМ ДА ПОША-
ЉЕМ ОВО ПИСМО...
АХ, ЕВО НЕКОГ ЧО-
ВЕКА КОЈИ ОДАЈЕ
УТИСАК
ОЖЕ-
ЊЕНОГ...

© 1957, King Features Syndicate, Inc., World rights

ЛИЛИ СЕ ИЗНЕНАДА
СПОТАКЛА И НАЛЕТЕЛА
НА СТРАНЦА...

JOHN
RENN
10-2

ОПРОСТИТЕ...
САПЛЕЛА
САМ СЕ...

НИШТА,
НИ-
ШТА!

ШТА СИ МУ
УЗЕЛА? ТИ
НЕ НАЛЕЊЕШ НА
ЉУДЕ БЕЗ
РАЗЛО-
ГА...

НИШТА!
ВИДИТЕ
ДА СУ МИ
РУКЕ
ПРАЗ-
НЕ...

© 1957, King Features Syndicate, Inc., World rights reserved

ОТКУД ОВО ПИСМО У
МОМ ЏЕПУ?
ЈА НЕ ПОЗНА-
ЈЕМ НИКАК-
ВОГ ЏЕМСА
У ПАРИС-
КОЈ БОЛ-
НИЦИ!

JOHN
RENN
10-3

ЧОВЕК ЈЕ БИО ЗБУЊЕН...

ИЗДАЈЕ МЕ
ПАМЊЕЊЕ!
МОРА ДА МИ
ГА ЈЕ ЖЕ-
НА ДАЛА
ДА ГА
ПОША-
ЉЕМ...

ПОСЛАЉУ ГА АВИОНОМ!
ЕТЕЛ БИ МЕ УБИЛА
ДА ДОЗНА ДА САМ
ОПЕТ ЗАБОРАВИО
ЊЕНО
ПИСМО...

© 1957, King Features Syndicate, Inc., World rights reserved

ПА ШТА АКО ЏЕМС
И ДОЂЕ? БУДАЛА
СИ, ЛИ-
ЛИ, АКО
СЕ НА-
ДАШ ДА
ЋЕ ТИ
ОПРО-
СТИТИ!

ЈА САМ БАРОН
НАДИР! ЖЕЛИМ
ДА ВИДИМ МИС-
ТЕР КАРТЕ-
РА!

ЈА САМ
КАРТЕР!
УЊИ-
ТЕ!

ТАЧНО ЈЕ ДА ЈЕ
МОЈА ЗЕМЉА СПРЕМ-
НА ДОБРО ДА ПЛА-
ТИ ЗА ОВУ МАПУ!
АЛИ КАКО
ДА ЗНАМ
ДА ЈЕ
ПРАВА?

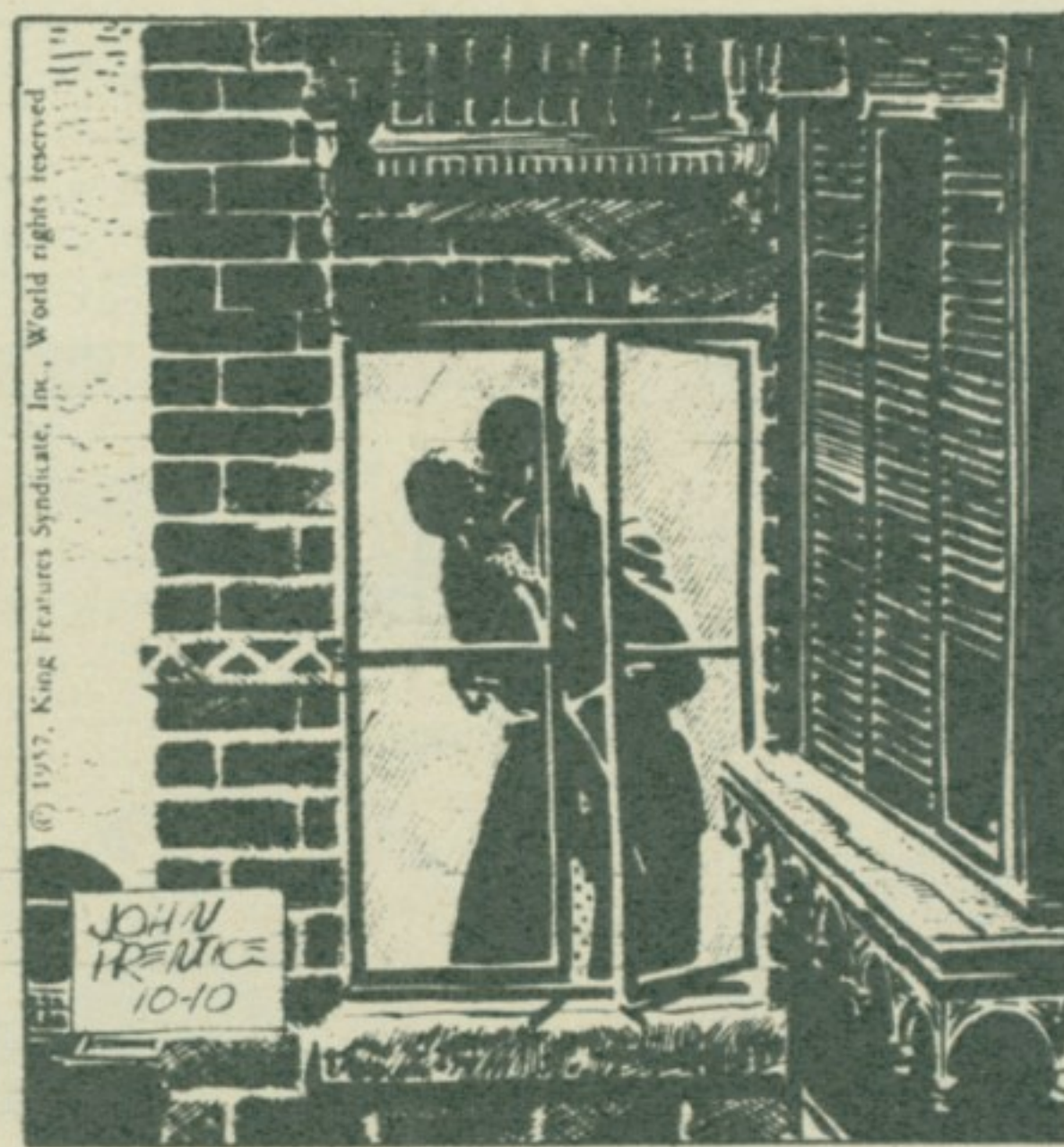
ПОЊИ ЊУ
С ВАМА
НА СРЕД-
ЊИ ИСТОК...
ДА ПРОВЕРИ-
ТЕ НА ЛИ-
ЦУ МЕ-
СТА!

ЛИЛИ ЈЕ
НЕСТРПЉИВО
ЧЕКАЛА...

АКО
ЈЕ ДОБИО
МОЈЕ ПИС-
МО ТРЕБА
УСКОРО ДА
СТИГНЕ!
ИНАЧЕ ЋЕ
БИТИ ПРЕ-
КАСНО!

JOHN
RENN
10-5

ПАЗИТЕ, ЛИ-
ЛИ! ДОЛА-
ЗИ КАР-
ТЕР...

...ДИВ-
НА ЈЕ!
КУПИ-
ЋУ!

МОЈИ СИРО-
ТИ ДРАГУЋИ
БЛЕДЕ ПРЕД
ВАШОМ ЛЕ-
ПОТОМ!

ШТА
СЕ
ТУ
ДОПА-
ЋА?

ДОЛАЗИШ У
ПРАВИ ЧАС...
ДА МИ КУПИШ
МАЛО НА-
КИТА!

ПОЛАКО!
ЈОШ НИСАМ
ДОБИО НО-
ВАЦ ОД БА-
РОНА!

JOHN
REUTICE
11-6

КАКО ЈЕ БРЗО
ПОБЕГАО ДА НЕ
БИ МОРАО ДА
ОТВОРИ
КЕСУ!

ОДЛИЧНО
СТЕ ОВО ИЗ-
ВЕЛИ, ЛИ-
ЛИ!

РЕЊИ ЋУ ВАМ
НАШ ПЛАН!
ПОТРУДИ-
ТЕ СЕ ДА
ГА ИЗВЕ-
ДЕТЕ...

МАЛО КАСНИЈЕ...
ХОЋЕТЕ
ДА ИГРА-
ТЕ ЗА МЕ-
НЕ? ПА
ОВДЕ
НЕМА
МУЗИ-
КЕ!

ВИДЕЛА САМ
НЕКИ СТАРИ
КЛАВИР! ЈЕ-
ДАН ОД ТРГО-
ВАЦА УМЕ ДА
СВИ-
РА! НЕКА ОСТА-
НУ ДО ВЕЧЕ-
РАС?

© 1957, King Features

ЛЕПО
ОД ВАС
ШТО
ЖЕЛИТЕ
ДА НАМ
ИГРА-
ТЕ!

У
ИГРИ
ЈЕ
НЕНАД-
МАШ-
НА,
БАРО-
НЕ!

РЕЊИ ЋУ
ТРГОВ-
ЦУ ШТА
ДА СВИ-
РА...

ДОЗНАЛА САМ ДА
ЈЕ МАПА У СЕФУ У
НАДИРОВОМ КА-
БИНЕТУ! ПОКУ-
ШАЋУ ДА
ДОЗНАМ
КОМБИ-
НАЦИЈУ...

ДОБРО
ЈЕ!
А САД
ДА...
ПОЧНЕ-
МО...

ЛИЛИ ЈЕ
ЗАИГРАЛА
СВОЈУ
НАЗОПАСНИ-
ЈУ ИГРУ...

© 1957, King Features Syndicate, Inc., World rights reserved.

ОДАЈОМ СУ ОД-
ЈЕКНУЛИ ПРВИ
ТАКТОВИ
ИСТОЧЊАЧКЕ
МУЗИКЕ...

КАРТЕР МЕ
ВЕОМА ПАЖ-
ЉИВО ПОС-
МАТРА... БО-
ЈИМ СЕ ДА
ЈЕ НЕШТО
ПОСУМЊАО...

БОЖАНСТВЕНО!
РЕТКО СЕ СРЕ-
ЋУ ТАКАВ
ТАЛЕНАТ
И ЛЕПО-
ТА У ЈЕД-
НОЈ ОСО-
БИ!

JOHN
REUTICE
11-9

БАРОН ВЕРОВАТНО
НОСИ КОМБИНА-
ЦИЈУ СЕФА
КОД СЕБЕ
У НОВЧАНИ-
КУ! МОРАМ
ДА ПОКУ-
ШАМ...

Али, КАРТЕР ЈЕ ТАКО ПАЖ-
ЉИВО МОТРИО НА ЛИЛИ
ДА ОНА НИЈЕ МОГЛА ДА
ПРИМЕНИ СВОЈУ ВЕШТИНУ...

...СВЕ ДОК...

JOHN
PRENTICE
11-11

ХЕЈ,
ПА-
ЗИ!

ЛИЛИ ЈЕ
ПРИШЛА
ДА
ОБРИШЕ
БАРОНА...

ТРЕНУТАК КАСНИЈЕ
НОВЧАНИК ЈЕ ПРЕШАО
У КИРБИЈЕВЕ РУКЕ...

JOHN
PRENTICE
11-12

ДИВНО!
БРАВО!

ЈЕ
ЛИ
ЛИ-
ЛИ...?

ДА,
ЦИМЕ!
САД
БРЗО...

JOHN
PRENTICE
11-13

ЕВО
КОМБИ-
НАЦИ-
ЈЕ...

САД СЕ ТРЕБА
ДОКОПАТИ МАПЕ
ПРЕ НОШТО НА-
ДИР ПРИМЕТИ
ДА МУ НЕМА
НОВЧАНИ-
КА!

ШТА ЈЕ?
ШИФРА
НЕ
ОДГОВА-
РА?

ОВИ СТАРИ
СЕФОВИ МОГУ
ДА БУДУ
ЋУДЉИВИ...

JOHN
PRENTICE
11-14

БАЈНО
СТЕ ИГРА-
ЛИ!

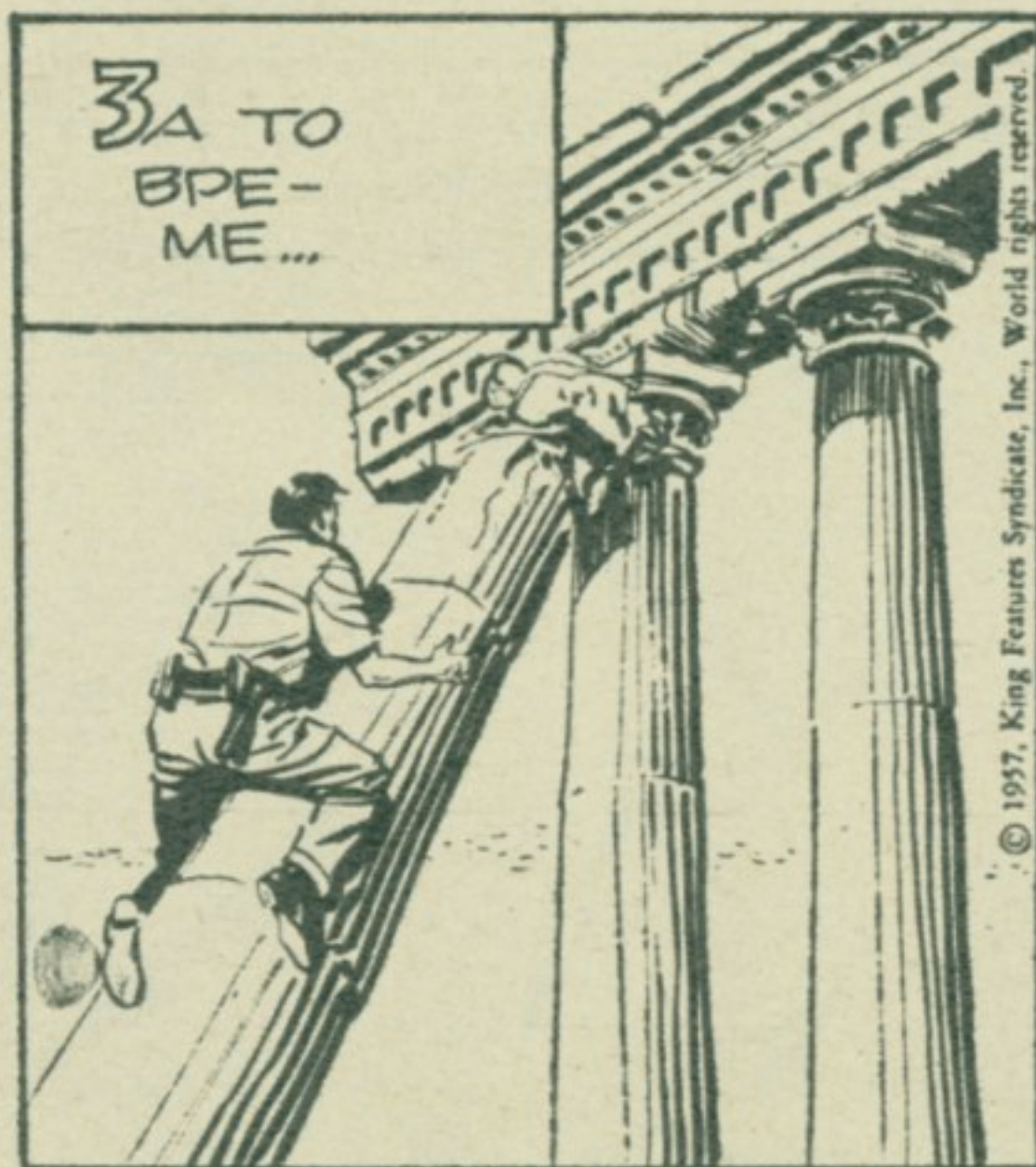
ХВА-
ЛА!

У СЕФУ ИМАМ ЈЕДНУ
МАЛУ ОГРЛИЦУ... ХТЕО БИХ
ЊОМЕ ДА ВАМ ИЗРАЗИМ
СВОЈУ ЗАХВАЛНОСТ!

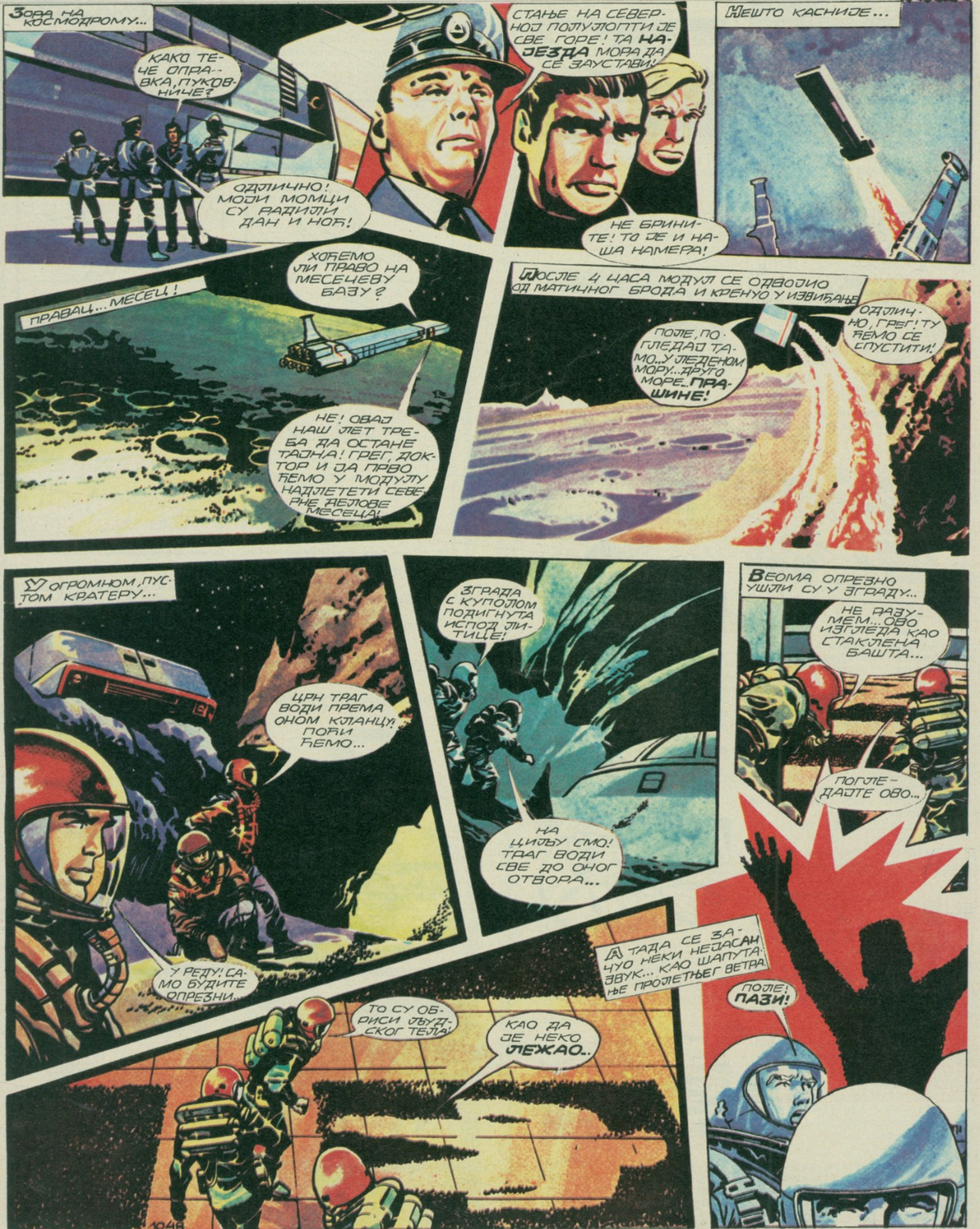

НУЛА Х**** ЦРНА ИНВАЗИЈА

У ИДУЋЕМ БРОЈУ: ПРОГНАНИ ПРОФЕСОР!

ЈЕСТЕ ЛИ ВЕЋ ЧУЛИ ДА...

и аутомобилисти који не воде рачуна о прекорачењу брзине моћи ће ускоро да пу

тују безбедно. То ће им омогућити један мали апарат који сваки пут кад возач прекорачи брзину даје звучни сигнал а при том и светли.

по угледу на јавне библиотеке два млада Лондонца, Лесли и Ричард Давентори,

основали су „позајмни акваријум“. За само 1500 динара недељно љубитељи риба могу да задрже код себе било коју водену животињу од црвене рибице до алигатора. Прве муштерије браће Давентори били су лондонски приватни лекари и зубари који желе да што чешће мењају изглед својих чекаоница.

приликом копања темеља за један стамбени блок у Риму радници су наишли на читав један квартал који је према процени стручњака стар око две хиљаде година. После неколико дана под контролом археолога почела су откопавања: на светло дана појавиле

су се читаве куће, скоро не такнуте, с подрумима, дућанима, занатлијским радњама као да су га становници изненада напустили. Пошто је квартал грађен на влажном и нездравом тлу поред реке, није искључено да је то прави разлог исељења.

радио-телескоп из Ефелсберга у Ајфелу, Немачка, са пречником од 160 метара највећи је на свету. Уређај ће

бити пуштен у рад овог пролећа, а њиме ће се служити

научници чувеног института „Макс Планк“.

највећи тркач у историји био је Римљанин Помпеус Мусклозус. Он је возећи двоколице добио 3.558 трка а награ-

де које је за добијене трке примио изнеле би у нашем новцу око 45 милијарди динара!

највећу аутомобилску гуму на свету направили су Јапанци. Гума има пречник од 3,6 м а дебела је 1,12 м. За њено

прављење утрошено је онолико материјала колико и за 200 обичних. Гума се сад испробава у САД на камионима од 200 тона.

брзина којом крв пролази кроз вене износи приближно 15 километара на час или 4 метра у секунду.

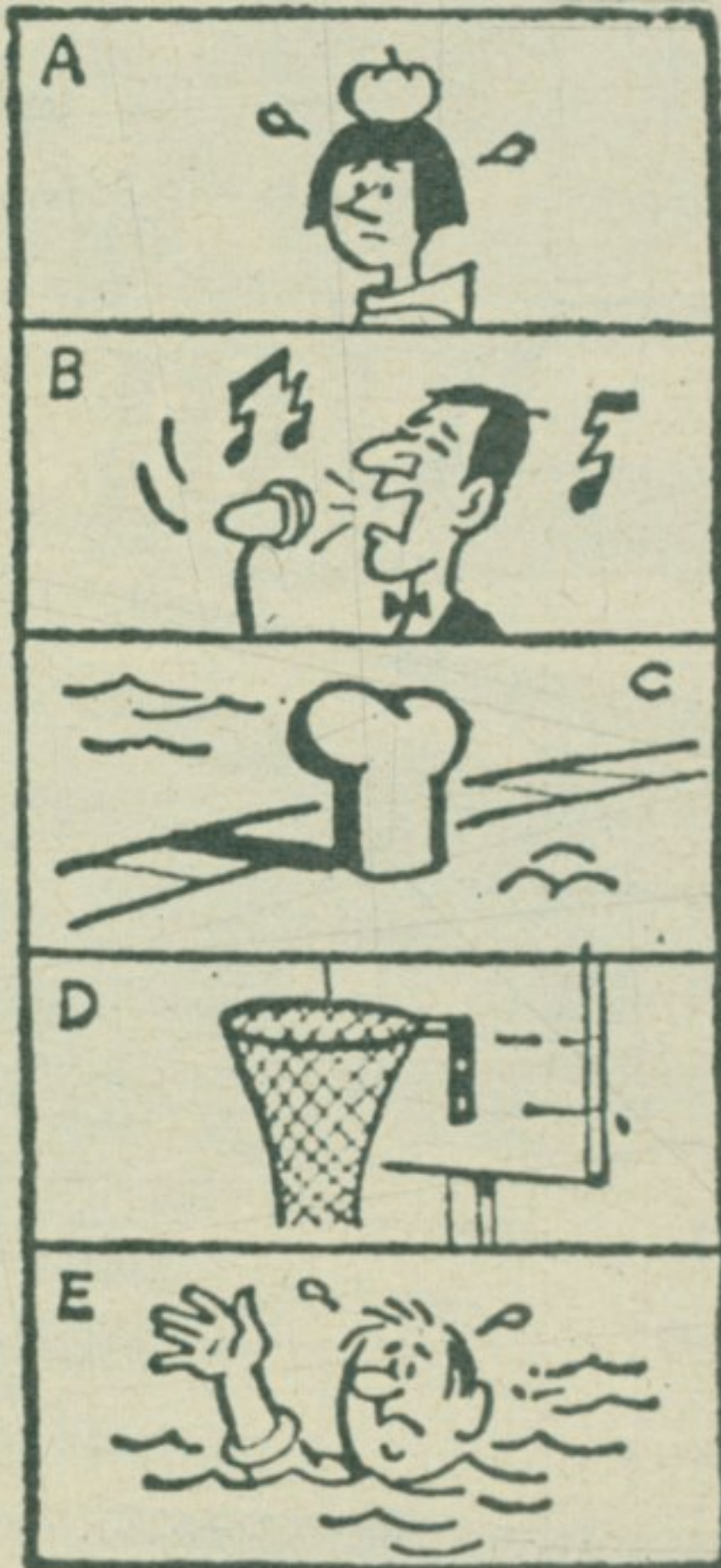
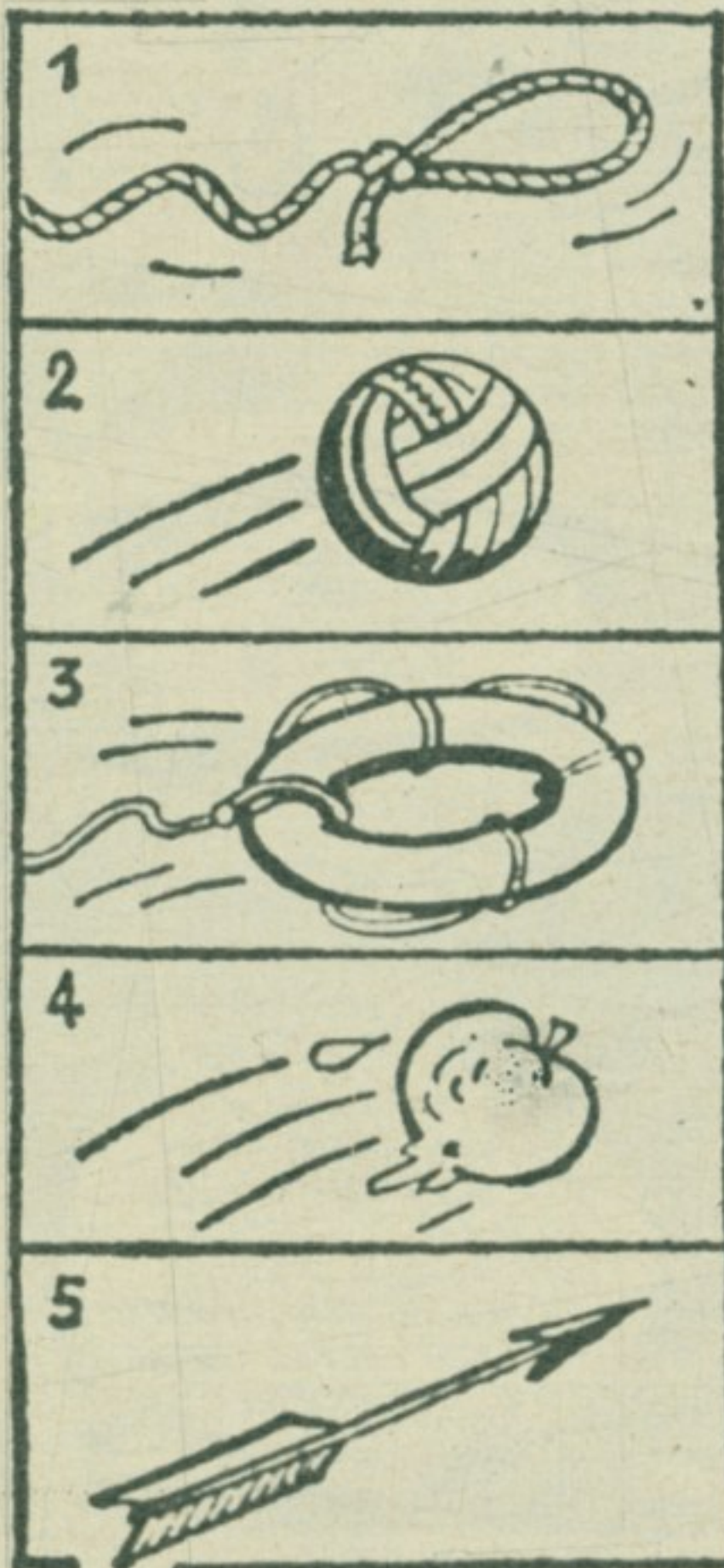
необичан рекорд у броју олујних дана свакако носи Кампала у Уганди. Тамо просечно дувају олујни ветрови

242 дана годишње. До ових података научници су дошли после десетогодишњег проучавања.

ПРАВО НА ЦИЉ!

Сваки од ових пет бачених предмета има свој циљ. На пример: конопац обележен бројем 1 намењен је предмету обележеном на слици словом (?). Тако уради и са остала 4 броја и 4 слике.

ОДГОВОР:

Уже са броја (1) бачено је на стуб на обали обележен словом С. Лопта (2) у кош Д. Појас за спасавање (3) лав-метал (4) лоптом певачу В. а стрела (5) ода-мета је према јабучици која стоји на глави девојчице А.

7

дана
увек
с вама

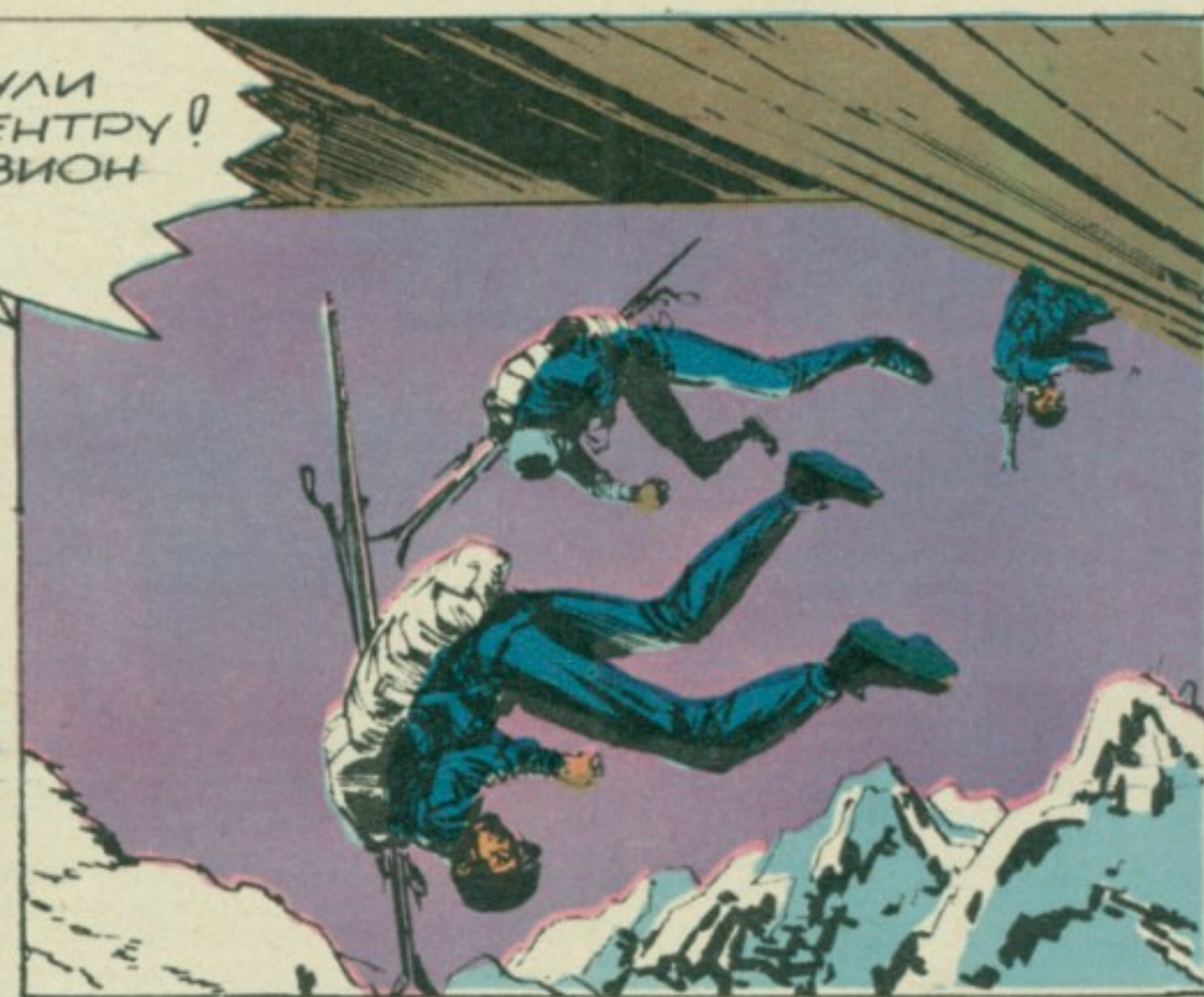
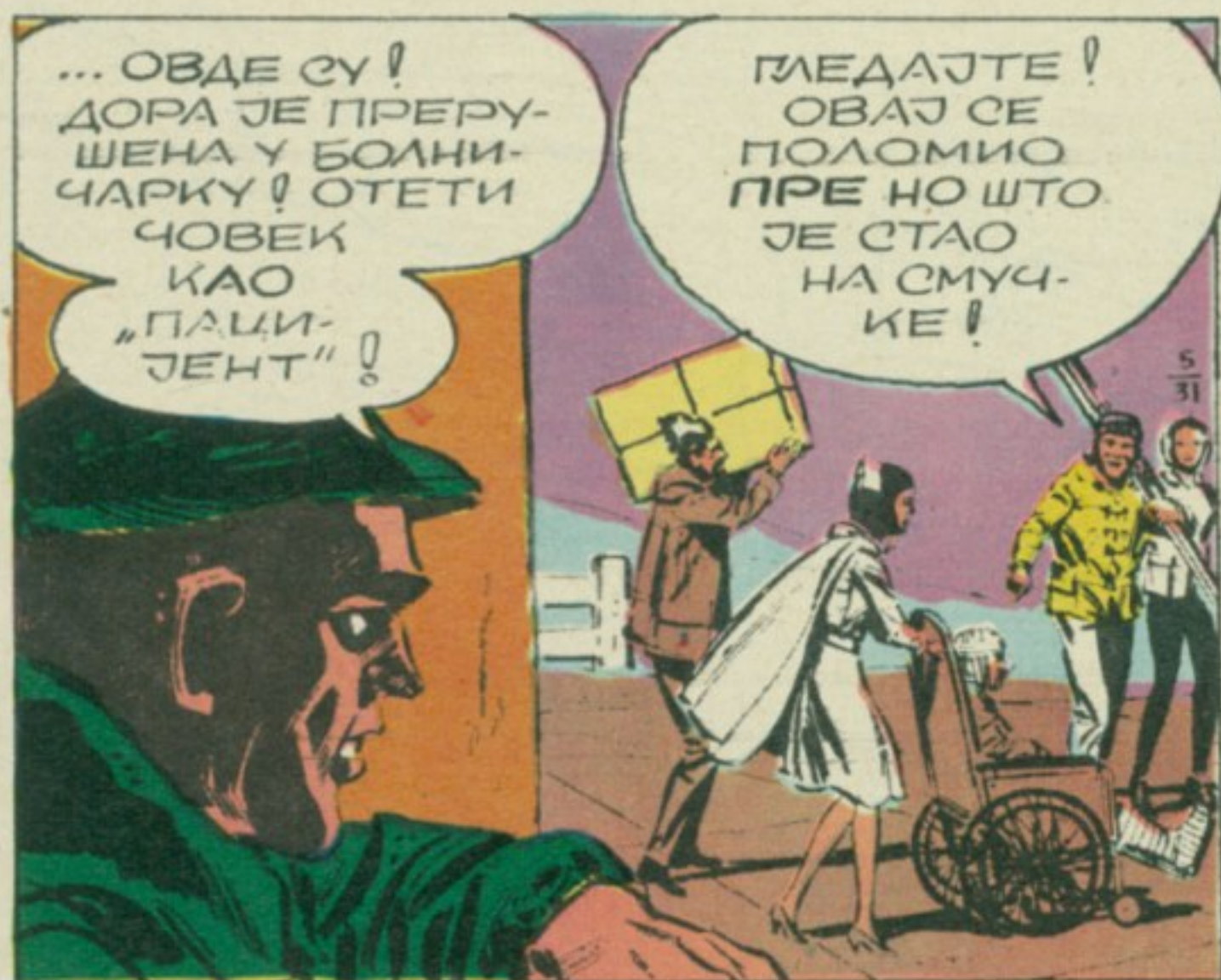

$$3x + 3y = 3(x+y)$$

„ИЗРАЂЕНИ ЗАДАЦИ ИЗ МАТЕМАТИКЕ“ за прве разреде средњих школа — једина књига у нашој земљи из које ученици могу лако да науче КАКО СЕ ИЗРАЂУЈУ ЗАДАЦИ ИЗ МАТЕМАТИКЕ! Књига садржи КОМПЛЕТНУ ИЗРАДУ СВИХ ЗАДАТАКА. Испорука одмах. Плаћање приликом преузимања од поштар. Цена 30 н. дин. Наручите писмом или дописницом на адресу: МАТЕМАТИКА, Сарајево, Д. Манџина 16.

У ИДУЋЕМ БРОЈУ
КОМПЛЕТАН
СТРИП
ФАНТОМ
ЗАВИДЉИВИ
ВРАЧ

У ИДУЋЕМ БРОЈУ: ФИГА ЈЕ ОСЛОБОЂЕН. А АПАРАТ?

ПРВИ ТРГОВАЧКИ БРОД

Први трговачки брод на нуклеарни погон „Савана“ изграђен је 1963. године у САД. Коштао је готово 20 милиона долара. За шест година пловидбе утрошио је 60 килограма уранијума који му служи као гориво. За то време прешао је око 4,5 милиона километара (што значи да би могао 15 пута да оплови Земљу), посетио 77 лука у 26 земаља и пренео огромне количине робе. Обичан трговачки брод исте величине потрошио би на истом путу око милион тона угља или нафте!

Због овог својства појава атомског брода у преко океанској пловидби представља исто тако важан догађај као кад је, пре 165 година, парни брод заменио једрењак.

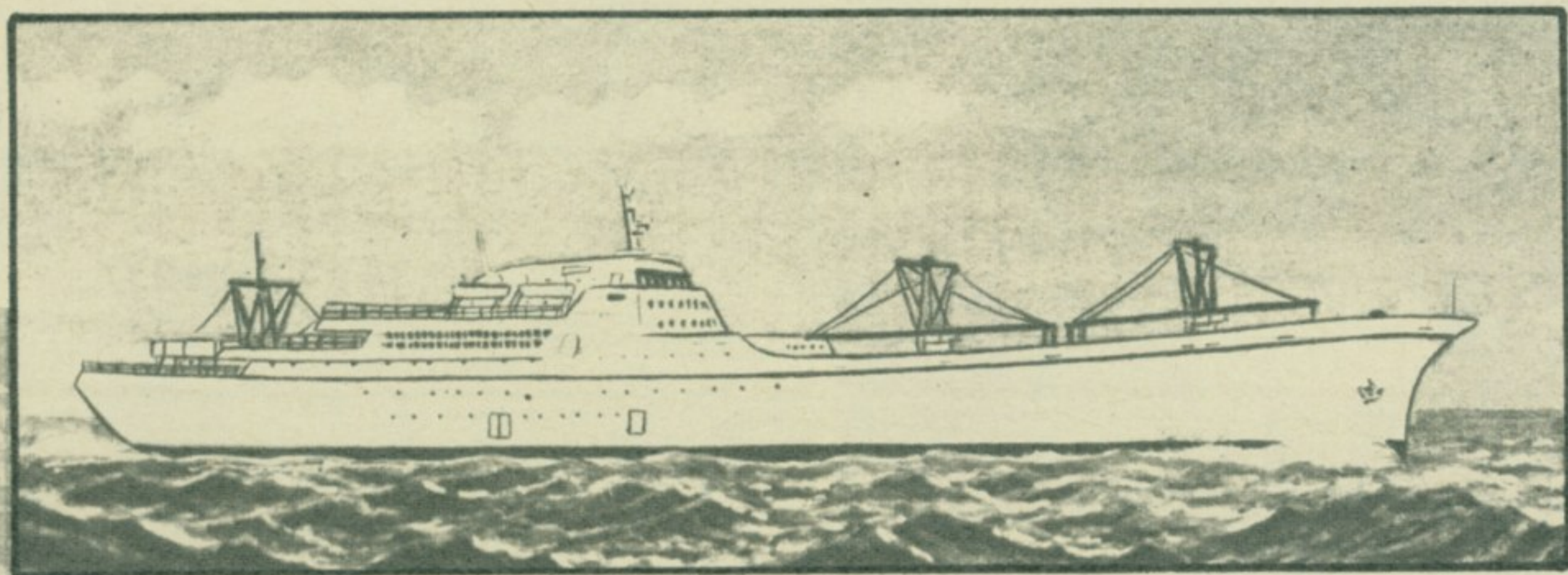
„Савана“ је изванредно безбедан брод: ни подводна стена, ни судар с другим бродом не могу да оштете нуклеарни реактор и изазову експлозију. Реактор је заштићен пет метара дебелом и посебно ојачаном облогом, а специјални уређај аутоматски прекида рад реактора кад настане квар или када неко погрешно рукује њиме.

„Савана“ је дугачка 181,5 метар, широка 24,5, има 110 чланова посаде и може да пливи брзином од 21 чвор (39 км на час). Први атомски брод има места за 60 путника и 10.000 тона робе.

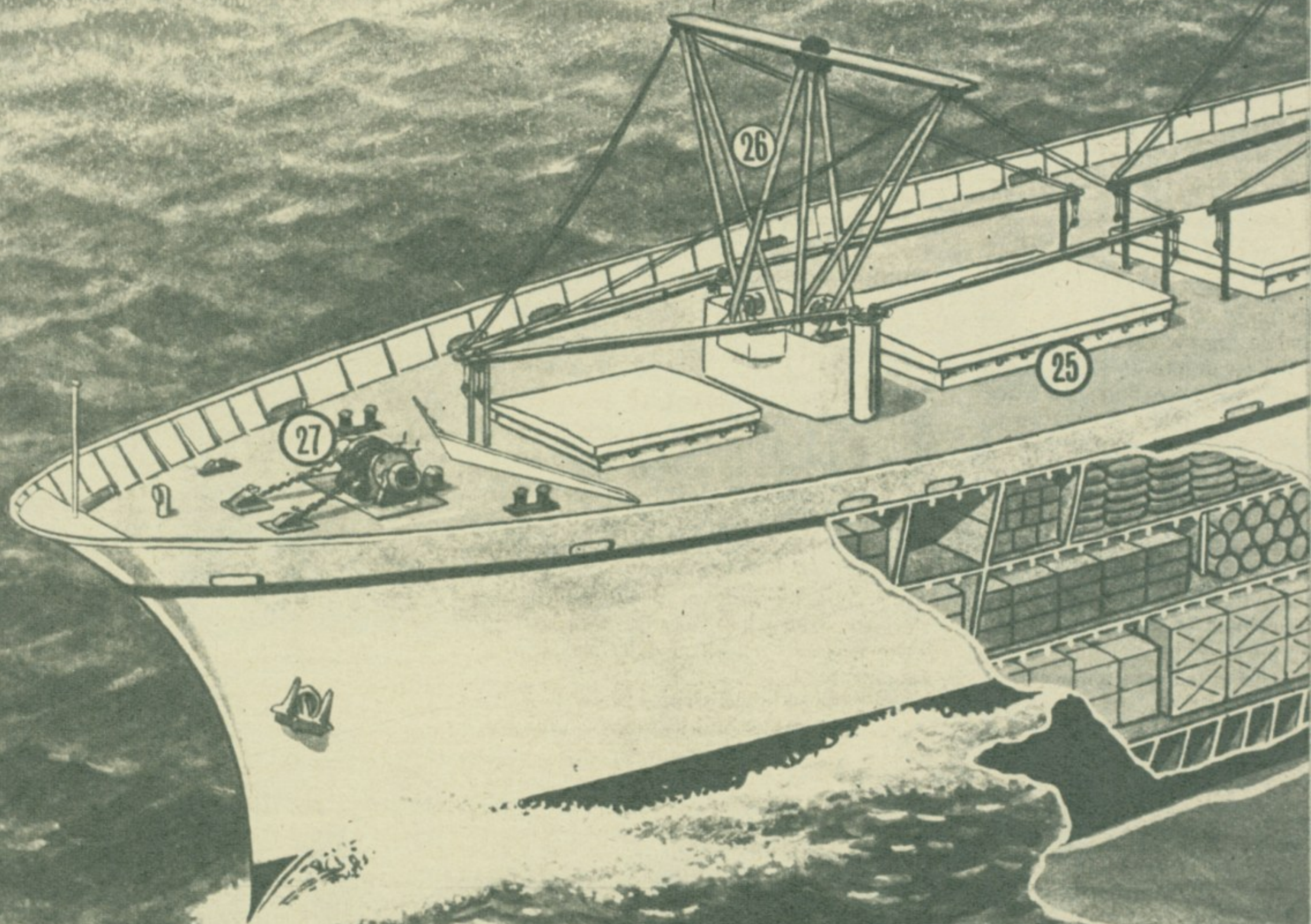
Совјетски Савез је пре неколико година такође изградио брод на нуклеарни погон. То је ледоломац који пливи већ четири године а још није био поново пуњен нуклеарним горивом.

Велика Британија и САД граде танкере на атомски погон од 50.000 тона. Реактор ће покретати парне турбине које ће развијати снагу од 25.000 коњских снага и омогућити да брод пливи брзином од 55 км на час.

Планови за изградњу атомских теретних подморница већ су готови. Неколико великих држава у свету спрема се да почне производњу ових бродова који би, пловећи испод вечитог арктичког леда, скратили пут између Европе и Далеког истока.

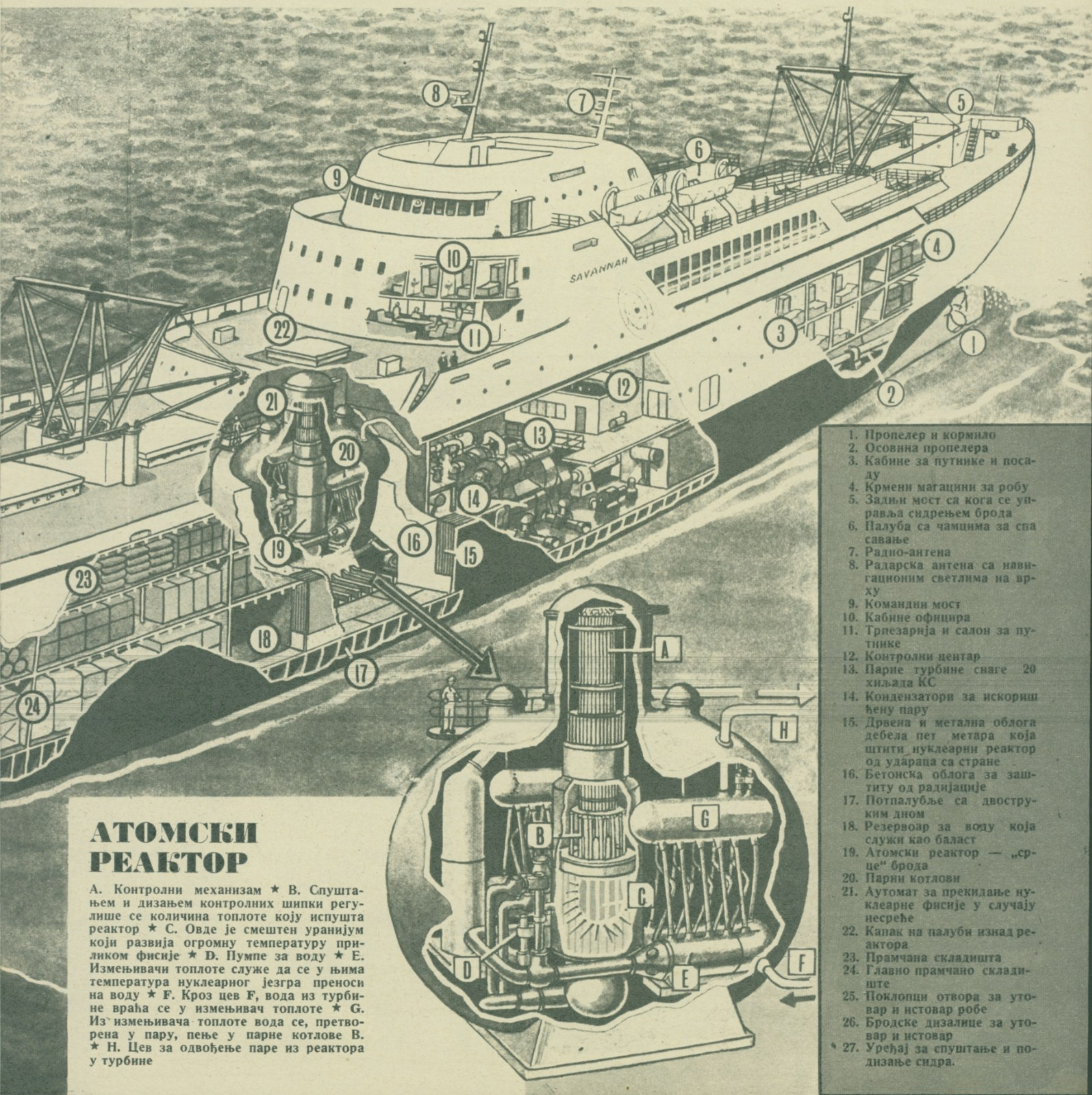

РЕАКТОР ЈЕ ЗАШТИЋЕН ОБЛОГОМ ДЕБЕЛОМ ПЕТ МЕТАРА КОЈУ НИ У ДИРЕКТНОМ СУДАРУ НЕ МОЖЕ ПРОБИТИ НИЈЕДАН БРОД

Д НА АТОМСКИ ПОГОН

СА ЈЕДНИМ КИЛОГРАМОМ УРАНИЈУМА КОЈИ МУ СЛУЖИ КАО ГОРИВО МОЖЕ ДА ПРЕЂЕ ОКО 75.000 КИЛОМЕТАРА. ЗА ИСТИ ПУТ ОБИЧАН ТРГОВАЧКИ БРОД УТРОШИО БИ 16.000 ТОНА УГЉА ИЛИ НАФТЕ!

ЏОНИ ХАЗАРД

ФРЕНК РОБИН

ПОТПУНО
ИСЦРПЉЕН ОД
БЕЖАЊА
КРОЗ
ПУСТИЊУ
ХАЗАРД
ЈЕ ИСПИО
ЧУТУРИЦУ
И...

Т...ТА ВОДА...У
ЊОЈ...ИМА
ДРОГЕ? СВЕ
ИЗГЛЕДА У
НОВОЈ
СВЕТЛОСТИ...
ТАКО ЛЕПО...
МИРНО...

ТО СМО И ЖЕЛЕЛИ,
ХАЗАРДЕ! ДА ТИ БУ-
ДЕ СВЕ ЛЕПО И ДА
С НАМА ЛЕПО СА-
РАБУЈЕШ!

ДА! ЗАШТО
БИСТЕ НАМ
СЕ ОДУПИ-
РАЛИ?

ИДУЋЕГ ЈУТРА, ДОК ЈЕ ХАЗАРД ЈОШ
БИО ПОД ДЕЈСТВОМ ДРОГЕ...

ОХ, ЧОВЕ-
ЧЕ... КОМЕ
ТРЕБА АВИ-
ОН? ПА ЈА
ВЕЋ ЛЕ-
ТИМ...

И ТАКО ЋЕ ОДЛЕТЕ-
ТИ СЕНАТОРУ У СУ-
СРЕТ! ЈАВЉЕНО МИ
ЈЕ ДА ЈЕ ЊЕГОВ АВИ-
ОН УПРАВО УЗЛЕТЕО
У РЕНΟΥ!

ХЕЈ, ТЕНДИ!
ОН ЛЕТИ САМ...
НИЈЕ МУ
ПОТРЕБНО
ДРУШТВО!

НАМУЦИО
СЕ СА
МНОМ
КРОЗ ПУСТИЊУ
... ЗАСЛУЖУЈЕ
ПОЉУБАЦ НА
РАСТАЊ-
КУ!

НЕ ЈУТИ
СЕ, ХАЗАР-
ДЕ!

ПОШТО ЈЕ АВИОН СА
ХАЗАРДОМ УЗЛЕТЕО...

ХА! ОВОГ
ПУТА НАМ СЕ
НЕЋЕ МОЋИ
СУПРОТ-
СТАВИТИ!

ХИ! УПРАВЉАЧКЕ ПАЛИЦЕ
СУ КАО ОД ГУМЕ... СВЕ
ИЗГЛЕДА ТАКО ЛЕПО И
МЕКО...КАО УСНЕ
ДЕВОЈКЕ
ТЕНДИ...

А КАД СЕ НА РА-
ДАРСКОМ ЕКРАНУ
ПОЈАВИЛА СЕНКА...

ХА! ГОТОВО САМ ЗА-
БОРАВИО НА ЗА-
ДАТАК! ЕНО МО-
ЈЕ МЕТЕ...ПРИ-
БЛИЖАВА СЕ...
ПРОКИ КУ
КРОЗ
ЊУ...

НЕ МОГУ
ДА КОН-
ТРОЛИШЕМ
КУРС...И
БАШ МЕ
БРИГА...

ШТА ЈЕ
ОВО...
ПРИТИ-
СКА МЕ...
НЕШТО
ТВРДО...

МОРАЛА САМ
ТО ДА УЧИНИМ,
РАЗУМЕШ ЛИ?
ИПАК, МОЈА
СЕСТРА ЈЕ
СТЈУАРДЕСА

ЧУДНО... ШТА
ЋЕ МИ ПИШТОЛ?
У КОЈА ДА
ПУЦАМ?

ТЕНДИ

МИ ОДОСМО

НА ГРУДВАЊЕ

У ВРЕЛОМ И ДОСАДНОМ ЗАРОБЉЕНИЧКОМ ЛОГОРУ ТРИ ИТАЛИЈАНА ОДЛУЧИЛА СУ ДА ПОБЕГНУ, ПОПНУ СЕ НА ВРХ ПЛАНИНЕ КЕНИЈЕ ВИСОК 5.230 МЕТАРА, А ОНДА ДА СЕ ВРАТЕ И – ПРЕДАЈУ УПРАВИ ЗАТВОРА

морно и досадно место: недеља, 24. јануар 1943.

— Не верујем да ће Британци кренути у потрагу за нама — рекао је пре поласка Феличе. — Командант ће мислити да смо побегли у Португалску Источну Африку. Али, да бисмо му показали како смо побегли само из досаде, оставићу му поруку којом ћу га обавестити да смо отишли на двонедељно грудвање и планинарење!

Његови другови су се гласно на смејали. Помислили су како ће из гледати командантово лице кад буде прочитао поруку!

Неколико минута касније шумули су кроз капију у повртњак и убрзо зашли у прашуму која је делила логор од планине. Баџили су се на крчење пута кроз густу шуму испреплетаних лијана уз помоћ ножева направљених од бодљикаве жице. Са свих страна је капало, тло покривено лишћем било је пуно влаге и ускоро су три пустинова била мокра до голе коже. Хладноћа им се увукла у саме кости. Почела је да их тресе грозница и умало се нису вратили на траг. Најтеже је било Енцу који је већ кренуо на пут са малом температуром. Међутим, Феличе је као искусан планинар имао лек за сваку ситуацију, храбрио је своје другове причајући им све што би му пало на памет, смејао се.

После недељу дана, почетком фебруара, мала група стигла је надо

мак планине. Уз повремене одморе прилично лако савладали су првих 4000 метара. Али Феличе је хтео даље. Желео је да се попне на врх који је први освојио 1899. чувени географ сер Хелфорд Мекиндер уз помоћ два италијанска планинара. Феличе је имао идеју да понови подвиг овог Енглеза и на врх Кеније побобе италијанску заставу!

ЗАСТАВА ОД КРПА

Међутим, кад су стигли отприлике на 4500 метара дунуо је ледени ветар и спустила се вејавица. Енца су морали да оставе у једном логору подигнутом на брзину, а њих двојица непоколебљиво су наставили пут према Баџијану. Напредовање је текло тешко и споро. Док су кроз маглу прелазили преко опасних ледених врхова, поред дубоких провалија два Италијана су певала наполитанске песме да би сачували храброст и заборавили на хладноћу.

Најзад, 6. фебруара стигли су до северозападне падине Баџијана која је висока преко 5000 метара. Али баш тог тренутка побеснела међава приморала их је да се повуку 200 метара ниже до тачке зване Поинт Ленан. Ту су последњом снагом, али поносни и срећни, поболи националну тробојку

коју је Енцо сашио још у логору од неких крпа.

Сада пошто им се жеља испунила предстојао је дуг и мучан повратак „кући“. Свртали су по Енца и наставили спуштање са Кеније. Пут кроз прашуму био је најтежи у целом подухвату. Истисненим бегунцима сваки корак изгледао је као миља, а сваки сат им се одужио као вечност. Кад су раскрвављених ногу и руку коначно угледали логор били су на ивици снаге. Придружили су се људима који су радили у повртњацима а касније се заједно с њима вратили у бараке а да их нико од стражара није ни приметио!

Као што је Феличе и предвидео командант логора није се одвише строго понео према бегунцима.

— Честитам вам на храбром подвигу и спортском успеху — обратио се он Феличеу, а затим погледао и другу двојицу. — А сада, господа, у самицу. Сваки на по 28 дана! Жао ми је, али закон је закон. Ово ипак није скаутски камп!

Три храбра и симпатична Италијана опет су се нашла у заробљеништву, у врелом, досадном тропском логору. Међутим, сећање на чудну авантуру давало им је снаге да стрпљиво сачекају и 1946. годину када су се коначно вратили својим правим кућама, у Италију.

П. С.

Већ годину дана 10.000 италијанских ратних заробљеника умирало је од досаде и врућине у једном британском логору у источној Африци. Откако су овде допремљени после великих пораза у Етиопији, заробљени официри и војници по читав дан бесциљно су тумарали између барака јер нису знали шта би друго. Вести о ратним операцијама које су стизале у логор за њих нису биле нимало повољне. После битке код Ел Аламејна, крајем 1942. Италијани су изгубили и Либију. Наде да би могли бити ослобођени потпуно су пропале. Ко зна колико ће још чамити у овом паклено врућем логору?

Више ни у разговору нису могли да уживају. Био је углавном сведен на две теме: или се причало о немогућој клими екватора или о магнетски привлачној лепоти планине Кеније која је била удаљена од логора свега десетак километара.

Планина Кенија је у ствари угашен вулкан и домороци је зову Снежна планина јер се њена два врха налазе под вечитим снегом и ледом. Трећи, највиши, Баџијан висок је 5230 метара! Управо тај диван плавичаст снег на врховима Кеније није давао мира заробљеним Италијанима који су дахтали на тропском сунцу.

БЕКСТВО ИЛИ ИЗЛЕТ

Највише је ипак патио Феличе Бенуси, бивши дипломата. После дугог размишљања он је закључио да само на један начин може избећи смртну досаду — решио је да побегне из логора и попне се на највиши врх планине Кеније!

Пре рата Бенуси је био страствен планинар аматер и знао је да на овај пут не може сам. Зато је предложио двојици другова, доктору Ђованију Балету и младом Енцу Барсотију, да му се придруже у овом колико чудном, толико и смелом подухвату.

— Људи, па то неће бити право бекство — рекао им је. — Само ћемо се попети на Баџијан, а онда се вратити и предати. Најгора казна која може да нас задеси јесте 28 дана самице. Али, зар није и то боље од ове досаде? — Ни у једном тренутку није им ни на крају памети било да беже у Италију или према немачким трупама у Африци, јер би то значило повратак на фронт. А њима је рата било до гуше!

Феличеово одушевљење убрзо се пренело на Енца и Ђованија, па су сва тројица читаво лето 1942. провели планирајући и припремајући се за бекство. На логорском сметлишту нашли су комаде метала од којих су направили нешто што је личило на крампоне, шиљате ексерке какви се обавезно налазе на планинарским гојзерицама. Уместо цепа пина требало је да им послуже чекиње које су сами склепали, а од мрежа расходованих кревета унели су планинарске конопце. Шест месеци одвајали су од својих доста скромних оброка да би најзад прикупили довољну количину хране за одсуство од две недеље колико су планирали да буду на слободи.

ОПАСНО ПУТОВАЊЕ

Следећи корак био је да направе дупликат кључа од капије која је водила у логорске баште са повртњем. Најзад су одредили и тачан датум кад ће напустити ово су-

ГАЈ ЈУЛИЈЕ ЦЕЗАР

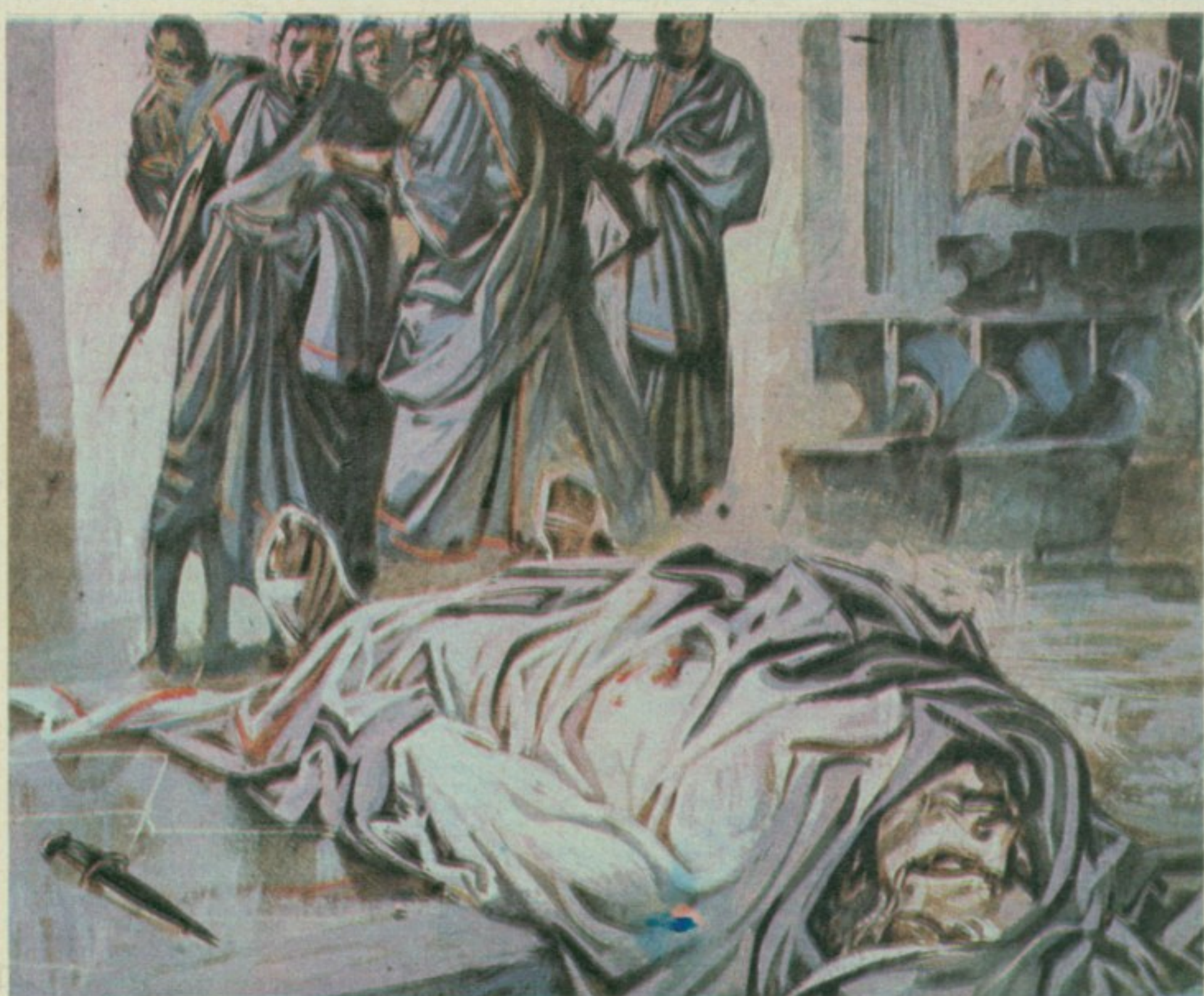
ГЕНИЈАЛАН ВОЈСКОВОЂА — У славној породици која је, по легенди, потицала од тројанског јунака Енеје, праоснивача Римске државе, родио се 100. године пре н. е. Гај Јулије Цезар. Рано је ступио у политички живот Рима и брзо се истакао али му је диктатор Сула из личног непријатељства одузео част и имање. Тада је Цезар одлучио да напусти Рим и посвети се војничкој каријери. Убрзо се нашао у Малој Азији где тријумфује у рату против краља Митридата и код града Митилене. Већ у тим борбама показује се да је млади Цезар генијалан војсковођа чије су главне стратешке одлике: стална офанзива, нагли покрети чета, брзина акције, изненађење непријатеља, борба до истребљења, лукавство. Вест о Сулиној смрти затиче Цезара у Азији — капије Рима сада су му широм отворене.

ПРВИ ТРИЈУМВИРАТ — Устанци и побуне робова и покорених провинција натерали су римске робовласнике да постепено ликвидирају републику и заведу насилнички режим. Прва трајнија диктатура била је владавина тројице људи — тријумвират — заведен 60. године пре н. е. а први тријумвири Цезар, Помпеј и Клас. Цезар је у тријумвират унео политички углед, Помпеј војничку славу а Клас огромно богатство. На челу римских легија Цезар је покорио Галију и присајединио је Риму као провинцију. Ратне походе у Галији Цезар је описао у својим мемоарима у 7 књига под насловом „О галском рату“. Мада себе није сматрао писцем, он је, уз Цицерона, један од главних представника класичне римске прозе. Успомене из галског рата Цезар је често писао у жељу борби за време предах.

КОЦКА ЈЕ БАЧЕНА — Још за време галског рата Цезар је предузео два напада на Британију чији су се становници грчевито бранили тако да је и он сам учествовао у борбама с мачем у руци. Цезарова ратничка слава и успеси у Галији и Британији изазвали су, међутим, Помпејеву завист и он му је, уз подршку сената, поручио да све остави, команду над војском преда другоме и врати се у Рим. И Цезар се вратио али — на челу својих верних моћних легија. Када је прешао реку Рубикон коју су Римљани сматрали правом границом своје уже државе, изговорио је речи: „Коцка је бачена!“ што је значило да повратка нема и да почиње грађански рат у коме ће се борити за власт. Рим је затекао празан — на вест о Цезаровом доласку с војском Помпеј и сенат су побегли плашећи се одмазде.

ДОЂОХ, ВИДЕХ, ПОБЕДИХ — Цезар креће у потеру за Помпејем, побеђује га код Фарсала у Тесалији, жури за њим у Египат. Ту је Помпеј убијен а Цезар даје власт над Египтом својој савезници Клеопатри. У Азији смирује Јудеју и Сирију, муњевитим налетом побеђује краља Фарнака код Зеле. Одатле сенату шаље поруку: „Дођох, видех, победих!“ и враћа се у Рим. Тријумвират више не постоји, Цезар узима сву власт и постаје апсолутни војни диктатор. Он спроводи државне реформе, сређује судство, утврђује границе. Али, у жељу стварања новог режима, у часу своје највеће популарности код народа, пада 44. године пре н. е. као жртва атентата патрицијске завере на челу с Брутом, Касијем и Требонијем. Брут му је био посинак и његове последње речи су: „Зар и ти, сине, Бруте?“

АНА И ГОРАНА НА СНЕГУ

УНИСЕКС
19 72

ОВДЕ ЗАСЕЦИ

КОЖНИ
КАЧКЕТ ЗА
АНУ

ТАШНА ЗА АНУ

ЈАКНА
ОД
КРЗНА ЗА
АНУ

КАЧКЕТ
ЗА
ГОРАНА

ЗА АНУ
ЗА ГОРАНА
ЏЕМПЕР И
ПАНТАЛОНЕ
СЕЧЕНЕ
ИСПОД
КОЛЕНА

КРЗЕНА ЈАКНА ЗА ГОРАНА

ENERGOINVEST

НАГРАЂУЈЕ

3+333

НАГРАДЕ!

Настављамо са објављивањем нових 50 награда које су наши читаоци извукли на срећу у Енергоинвестовој наградној игри 3 + 333.

Овога пута понављамо и њихова имена!

ПО ЈЕДАН КОМПЛЕТ ПЛОЧА „БЕОГРАД-ДИСКА“ доби ли су:

1. АИША ТУРСИЋ, 14. април 91, 72220 Завидовићи, 2. МИЛАН ГОРЈАНЦ, Иве Маринковића 8, 55300 Славонска Пожега, 3. АДМИРА СИЛАХИЋ, Фахрета Дедића 7/II, 78000 Бањалука, 4. ЗРИНКА ДРИНОВАЦ, Павла Марковца 16, 44000 Сисак, 5. СЛАВАНА ИЛИЋ, Венац В. Кидрича 41, 54000 Осиек, 6. ЧЕДОМИР ЉУБОЈА, Весе Мискина 18, 71000 Сарајево, 7. ВОЈКА ЦВЕТКОВИЋ, Н. Тесле 7/I, 18510 Владичин Хан, 8. СЛАВОЉУБ СТОЈАНОВИЋ, Првوماјска 58, 71000 Сарајево, 9. БУРЂА ВИНКОВИЋ, Народне револуције 79, 42000 Вараждин, 10. СЛАВИЦА КАРАН, Вуковарска 72, 54000 Осиек, 11. РАДА ЧУЛУН, 8. приградски пут 14, 78000 Бањалука, 12. МИМИЦА ШИМАНИЋ, Рачкога 44, 51000 Ријека, 13. ДАВИД СОКОЛИЋ, Гргин Дол 17, 55300 Славонска Пожега, 14. БАКИЈА ТУГО, 57210 Биоград на мору и 15. ГОРДАНА БРАДАЧ, Селска цеста 78, 41000 Загреб.

ПО ЈЕДАН КОМПЛЕТ БИБЛИОТЕКЕ „ШКОЛСКА ЛЕКТИРА“ — ИКП „Свјетлост“ — Сарајево доби ли су:

1. РАДМИЛА УРЕКЕ, Миласева 8/IX 57, 11000 Београд, 2. СРЕТЕН ПАВЛОВИЋ, Златиборска 13, 31210 Ужичка Пожега, 3. НАДИЦА МИЛАНОВИЋ, М. Тита 29/4, 19224 Салаш код Зајечара, 4. ДРАГАН ИВАНОВИЋ, М. Тита 66, 15318 Мали Зворник, 5. АНКИЦА ДАДИЋ, Железничка 5, 54302 Кнежево, 6. ДУШИЦА СТЕФАНОВИЋ, Булевар револуције 10/IV-3, 19210 Вор, 7. ДАНКА МАТОВИЋ, Лоле Рибара 6/2, 32000 Чачак, 8. ДРАГАН ШАЛОВИЋ, Славка Мићића 27, 75000 Тузла, 9. АЛЕКСАНДАР ИВИЋ, 25230 Кула, 10. СПОМЕНКА

МАРЈАНОВИЋ, Ул. 29. новембра 1/16, 19250 Мајданпек, 11. ЉИЉАНА ЛАЗИЋ, Филипа Кљајића 49, 15316 Бања Ковиљача, 12. БИЉАНА ВЕСЕЛИНОВ, Првوماјска 49, Бачка, 21471 Равно Село, 13. СРЂАН СТАНОЈЕВИЋ, Војводе Степе 259/I, 11040 Београд, 14. ДИЈАНА МИЛУТИНОВИЋ, Ул. Ј. Бабунског 13а, 18000 Ниш, 15. ВАЊА ШИМУНЦА, Старчевићева 24/II, 58000 Сплит, 16. ЈОСИП БУКОВИЋ, Динка Шимуновића 21, 41000 Загреб, 17. СНЕЖАНА КАТИЋ, В. Назора 4, 78250 Бугојно, 18. АДНАН ЦАНАНОВИЋ, Душана Куге 15, 77000 Бихаћ, 19. ЈОВИЦА ВАРБУ, ученик 26310 Алибунар и 20. ДУШКО ПОЧЕК, Његошева 44, 81250 Цетиње.

ПО ЈЕДАН МУШКИ ИЛИ ЖЕНСКИ ЧАСОВНИК DARWIN, најновији модели са аутоматским календаром доби ли су:

1. НАТАША СТОЈЧЕВИЋ, 22409 Јазак, 2. ДРАГАН МОЈСИЛОВИЋ, Братства и јединства 8а, 19250 Мајданпек, 3. РАДЕ ЦВЕТКОВИЋ, Николе Тесле 7/I, 18510 Владичин Хан, 4. НЕВЕНКА ЈАМХЕЧИЋ, Загребачка 133, 53000 Славонска Пожега и 5. ЉЕРКА ЈУРИЧИЋ, А. Фетахагића 40, 72220 Завидовићи.

ПО ЈЕДНУ ШТЕДНУ КЊИЖИЦУ ПРИВРЕДНЕ БАНКЕ САРАЈЕВО са по 100. — динара штедног улога доби ли су:

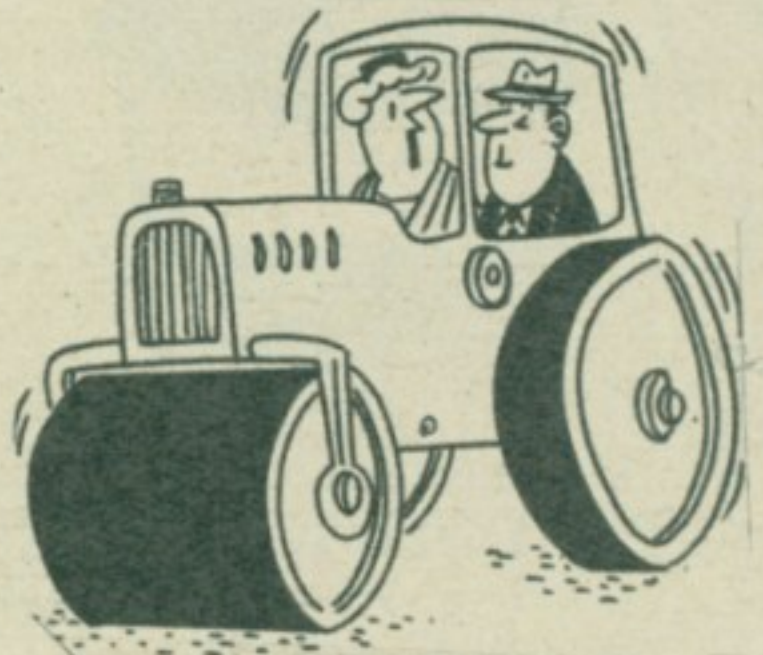
1. МИЛЕНА ЛАЗАРЕВИЋ, Осн. шк. „Славко Поповић“ 34305 Партизани код Аранђеловца 2. БЛАЖЕНКА ЛИ САЦ, Ивана Ленца 15, 51300 Делнице 3. ЖЕЉКО ПИЛИПОВИЋ, Сопот 9—8/4, II спрат, 41020 Загреб 4. ЂОРЂЕ МИЈАТОВИЋ, Моше Пијаде II—3/III—VI, 78300 Приједор 5. ПАУЛА ФИШТРЕК, Кишпатичева 12, 41000 Загреб 6. ЂОРЂЕ ЖИКИЋ, Све тозара Милетића 9а, 11000 Београд 7. ЉУБИЦА КОЈИЋ, Моше Пијаде 138, 21400 Бачка Паланка 8. ЈЕЛИЦА ПЕТРОВИЋ, 1. маја 8/IV, 74000 Добој 9. МИРЈАНА ПРЊАК, Братства и јединства 21, 58260 Имотски и 10. АДМИРА СИЛАХИЋ, Фахрета Дедића 7/II, 78000 Бања Лука.

хумор

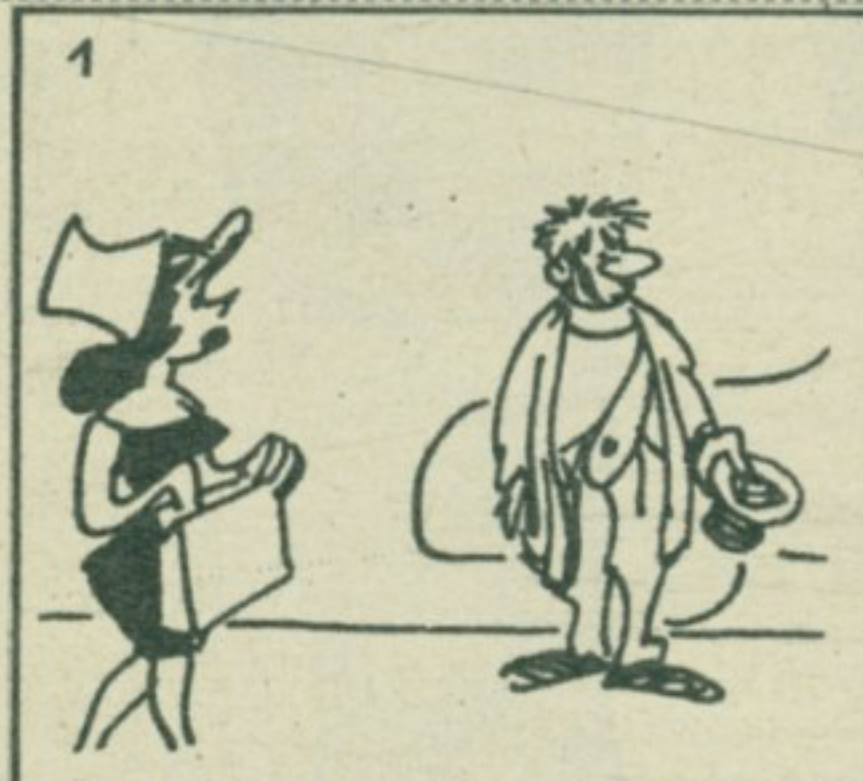
Учини већ нешто, ти си завршио факултет!

БЕЗ РЕЧИ

— Зашто ми не дајеш часове вожње на нормалном аутомобилу као осталим муштеријама?!

БЕЗ РЕЧИ

НАПРЕД!

ЈЕДНА АЛИ ВРЕДНА

Стомак носи ноге (Јеврејска пословица)

ЦЕЛА МАТУРА У ЈЕДНОЈ КЊИЗИ!

СА „ПРИРУЧНИКОМ ЗА НОВУ МАТУРУ“ МОЖЕТЕ БРЗО И УСПЕШНО ДА ОБНОВИТЕ ЦЕЛО СРЕДЊО-ШКОЛСКО ГРАДИВО!

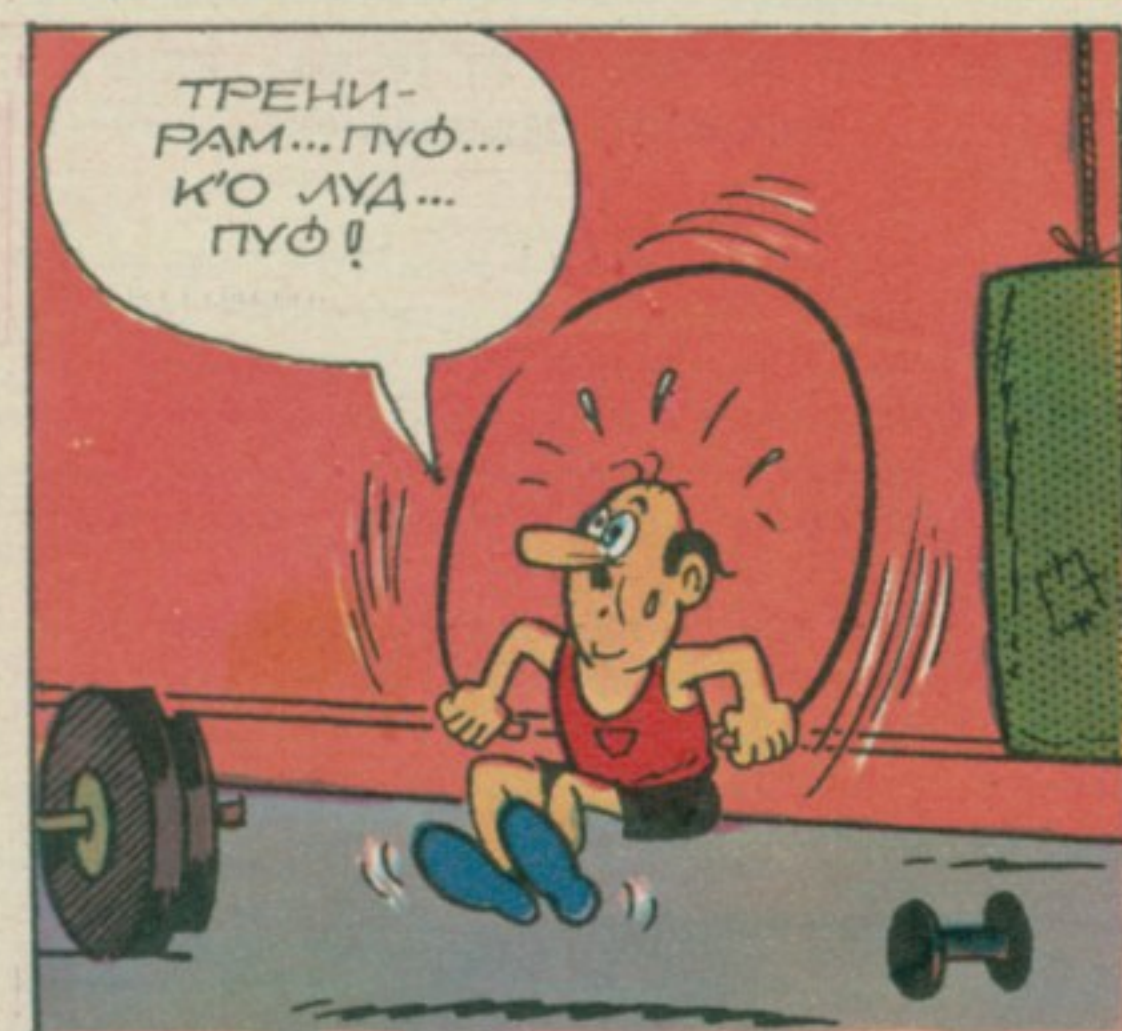
НИП „КЊИЖЕВНЕ НОВИНЕ“ у сарадњи са групом познатих педагога приредило је специјално за гимназијалце и средњошколце „ПРИРУЧНИК ЗА НОВУ МАТУРУ“ који садржи сажето градиво из СРПСКОХРВАТСКОГ ЈЕЗИКА, ИСТОРИЈЕ, ГЕОГРАФИЈЕ, БИОЛОГИЈЕ, ХЕМИЈЕ, ФИЗИКЕ и МАТЕМАТИКЕ по наставном плану од I до IV разреда.

Ово је јединствен приручник, штампан на 378 страна, за припрему матуре и за брзо и успешно понављање градива у току школске године. Можете га добити поуздањем, по цени од 40 н. дин. за само неколико дана ако пошаљете писмо или дописницу са наруџбином на: НИП „КЊИЖЕВНЕ НОВИНЕ“, Француска 7, 11001 Београд.

ЛОПТИЦА - СКОЧИЦА

Мој јеташа луд за спортом

Професор зоологије на Калифорнијском универзитету Ејвери Клеверинг први пут је дошао за пужеве са острва Кува из једне књиге о мекушцима.

„Домороци са острва Матуза“, писало је, „тврде да на пустом острву Кува живе пужеви-људождери. Доктор Ц. Стед, који и данас тамо живи, посетио је Куву 1949. али није нашао ништа“.

Овај текст веома је узбудио професора Клеверинга који је жарко желео да открије било какву животињу и да јој намене своје име које ће остати записано у науци. На мапи је одмах пронашао Матузе: била су то три острвца недалеко од Хаваја.

Како је, професор Клеверинг имао и времена и новца, а поврх свега и грдну жељу за славом крајем јуна исте године обрео се на Матузама. Изнајмио је један брод и неколико дана касније отиснуо се према острву Кува. Понео је залихе воде, конзерве са говедином, супом и млеком, кекс, прибор за писање, фото-апарат, нож, секирицу и једну винчестерку коју је једва знао да држи.

После отприлике једног часа пред њим се указао мали комад земље. Била је то Кува. Одлучио се за један мали жал и ту спустио сидро. Затим је осмотрио острво. Зеленила је било само по врховима дрвећа, а на земљи никаквог растинја. Зар ово није сведочанство о постојању прождрљивих пужева? Професор се у том тренутку сетио да је сам гладан и сео да презапогаји. Затим се са ножем, секирицом за појасом и камером око врата упутио у обилазак острва.

Прошавши цело острво стигао је на други крај где се море усекло у копно чинећи залив дугачак сто метара, дубине око десетак метара, у ствари више јарак јер је већим делом био сув. Околно дрвеће било је изломљено и огољено. Професор се опет обрадовао. Кад се нагнуо преко ивице јарка угледао је једно ружичасто испупчење које није могло бити ни песак ни стена. Пуж? — одушевио се. — Одронивши мало шљунковите земље, професор је оптрчао око јарка да би погледао с друге стране.

Да, био је то пуж. Љуштура била је брескве била је висока као селска кућа, преко четири метра! Седефасто је светлосца на сунцу док се велико створење померало. Професор је био ван себе од среће. Замишљао је већ како та врста добија име, на пример *Cleveringus Gigas*. Не звучи лоше! А?

Он је пресекао конопац!

Пуж је почео да се креће уназад да би извукао главу из доњег, ужег дела јарка. Влажно тело које је имало боју чаја кад се помеша с млеком почело је да се помаља из љуштуре споро као огромна змија која се буди из дремежа. У потпуној тишини чуло се само како се осипа шљунак с подигнуте главе пужа и професор тешко дисање. Из главе пужа извукле су се антене на чијем су врху очи трагале унаоколо за оним ко је власника пренуо из сна. Пуж је окренуо главу и упутио се према професору који је стајао укочен и посматрао гигантско млитаво и изборано лице. Знао је да чак и мали баштенски пужеви имају на хиљаде пари зуба. Овај пред њиме могао је, без сумње, да исецка једно стабло брже него електрична тестера.

Међутим, професор на то брзо заборави. Било је тако пријатно

АМБИЦИОЗНИ ПРОФЕСОР

ПЕТРИША ХАЈМИТ

ВИШЕ ОД СВЕГА НА СВЕТУ КЛЕВЕРИНГ ЈЕ ЖЕЛЕО ДА ПРОНАЂЕ БИЛО КАКВУ ЖИВОТИЊУ И ДА ЈОЈ НАМЕНЕ СВОЈЕ ИМЕ. ПРИЛИКА МУ СЕ УКАЗАЛА НА ОСТРВУ КУВА!

ФАНТАСТИЧНА ПРИЧА

Жив или мртав, овај је ван игре — помисли Клеверинг

скакутати око пужа, разгледати га са свих страна док је овај напредовао једва метар у секунди. Професор је шкљоцнуо неколико пута фото-апаратом, а затим се упутио према броду да направи неке забелешке.

Али, кад је стигао на старо место, од броду ни трага. Најзад га је угледао на 800 метара, како се удаљава од обале. „Проклетство!“ — помисли, а у истом тренутку зачу шкрипу песка иза себе. Окренуо се: пуж га је пратио. Професор потрча дуж обале мислећи да ту мора постојати место где би могао да се одмори ван пужевог домаћаја. Јер, било је очигледно да ће овде морати да преноћи. А тада стаде као укупан.

На непуних 15 метара испред њега стајао је други пуж и посматрао га док се са њега цедила вода! „Он је пресекао бродски конопац“, синило је професору. Али, није имао времена да на то мисли. Налазио се између два пужа. Једино склониште које му је падало на памет био је јарак са друге стране. Упутио се назад кроз шуму, а пужеви су полако али сигурно крећу за њим.

После извесног времена морао је да седне да се одмори. Тада се сетио своје секирице. „Један добар ударац средиће га“, помислио је и

кад се први пуж појавио, пришао му с бока и ударио секирицом из све снаге по љуштури. Успео је да направи само малу огреботину. Пуж је почео да се окреће назад. Другом, који је већ пристизао, професор у некој бесној храбрости притрча и зари секирицу у врат. Упала је прилично дубоко и имао је муке да је ишчупа. Пошто је најзад то учинио побегао је неколико корака и окренуо се да види резултат: не само да из „ране“ није ишцурла течност (крв, наравно, није очекивао) него се ни само место удараца уопште није видело.

Жубе лојше за љажу

Професор је продужио пут. Кад је стигао на другу страну острва, са задовољством је приметио да у стени изнад јарка има шупљина које представљају одлично скровиште. Али, тог часа примети да се на дну јарка миче нешто што је дотад држао за камење. Били су то пужеви младунци! Нешто већи од великих љепти за плажу пузали су у разним правцима у потрази за ретким властима праве. Били су гладни.

Уто су стигли и његови прогонитељи. Професор је потрчао уз обалу. Коначно је угледао високе стене које су се у благом нагибу спуштале у море. Стигавши до њих професор се увуче у једну пукотину.

У његовом узаном видном пољу ускоро се појави љуштура. Пуж као да је љушкао околу, а затим поче величанственом спорашћу да пуже уза стену покривајући отвор пукотине својим великим „стапалом“. Ускоро око професора завлада потпун мрак.

Тако је прошао један сат. Професор је задремао и уснио како га комада хиљаде зуба. Када се пробудио, кроз отвор су сијале звезде. Пуж је отишао. Професор се полако извукао из пукотине, пазећи да не направи ни шум. Осврнуо се око себе. Од пужа ни трага. Поспан и уморан опружио се на плажи и заспао, овога пута слатким сном.

Пробудио се тачно на време да види пужа на око 15 метара од себе. Устао је. Ноге су му дрхтале, био је гладан и смрзавао се. „Морам покушати да га убијем“, размишљао је, трчећи обалом.

Тако је прошао дан. У сумрак професор више није могао да одлаже. Исекао је једно младо стабло и замишљао му један крај секирицом. Затим је, не размишљајући много,

узео са обе руке ово „копље“ и потрчао у сусрет првом пужу. Хитнуо га је према пужевој чељусти али је мало подбацио те је погодило „груди“ или како би се већ назвао део испод главе. Дрво се зарило једва десетак сантиметара, а затим пало на земљу. Професор га је хитро подигао и повукао се у шуму.

Кољем на љуца

Други пуж се приближивао. Сада је професор имао нови план: пришао је пужу с бока и почео да га удара секирицом по љуштури. Пошто је по његовом мишљењу довољно ослабио место, узео је „копље“, залетео се и из све снаге ударио по њему. Намеравао је да из неколико пута пробије оклоп.

То му је и успело. При четвртном покушају, балван је улетео унутра. Професорове руке су биле искрвављене, али он на то није обраћао пажњу. Овај успех учинио га је тако срећним као да је малтене убио оба непријатеља и као да га је његов изгубљени брод са храном, водом и постељом још увек чекао.

Пуж се грчио од бола. Професор је још једном ухватио дрво и из све снаге гурнуо у правцу плућа. „Жив или мртав, овај је ван игре“, помислио је.

Тада га обузе клонулост. Био је сувише уморан да се реши и другог пужа на исти начин, а већ је падао и мрак. Поводећи се кренуо је низ обалу и пуки случај је хтео да поново наиђе на ону стену. Увукао се у своје старо скровиште и сместа заспао.

Кад се пробудио, било је већ велико свануло. Погледао је своје шаке прекривене усиреном крвљу и помислио да би било добро да их опере у сланој води.

Шта да изаберем?

Пуж који је стајао између њега и обале почео је да се креће чим га је угледао. Професор га је заобишао у широком полукругу и пришао води. Опрао је руке, а затим принео воду лицу, жељан да на уснама осети мало свежине, мада је знао да то не би требало да чини. Пљускајући лице толико се предао уживању да је потпуно заборавио на пужа. Одједном примети да је пуж иза њега и да управо спушта главу. Потрчао је, али сувише касно. Пуж га је поткачио по рамену.

Професор је крикнуо. Осећао је да му је не само месо, већ и парче кости откинута са рамена. Подигао се опет и потрчао, док му је врел крв липтала из рамена. Није се усуђивао да погледа у њега и види шта се догодило али не би га чудило да му је следећег тренутка рука сасвим отпала.

Иза њега је скрипао шљунак. Пуж се приближавао. Професору је одједном све било јасно.

— Упомоћ! — повикао је избежумљено и потрчао у воду. Упомоћ! — дозивао је мада је знао да осим њега и пужева на острву нема никог.

Пуж је ушао за професором у воду. „Да ли да се удавим, или да будем жив поједен?“ питао се овај. Посрнуо је и опружио се у води, а затим га је притиснула пужева тежина. Осетивши под водом на својим леђима хиљаде зуба, професор Клевиринг је схватио да му је судбина припремила и једно и друго: да давећи се буде жив поједен!

Господар мамута

ПЛОЧА ЗА ВАС

ТАМО ЈЕ ЧОВЕК

Данас је веома тешко постићи велики успех у свету поп-музике. Међу тим, енглеском саставу ФОРТЈУНЕС као да је помогло име које су изабрали — Срећа. Њихова прва плоча „СЛОБОДА ДОЛАЗИ, СЛОБОДА ОДЛАЗИ“ заузела је одлично место на енглеској топ-листи. На „Б“ страни плоче је композиција „ТАМО ЈЕ ЧОВЕК“. Плоча је изашла у продукцији ЈУГОТОНА. Цена 9,30 дин.

ТРИ ДОГ НАЈТ

Три вокална солиста: Дени Хатон, Чак Нерон и Кори Велс, са пратећим инструменталним квартетом, чине веома популарну групу „ТРИ НОЋНА ПСА“. Код нас познати по композицији „Мама ми рече да не долазим“. На овој плочи обе мелодије: „РАДОСТ СВЕТУ“ и „ЧУЈЕМ КАКО ЗОВЕШ“, велики су хитови. Плочу је издао ЈУГОТОН. Цена 9,30 дин.

ENERGOINVEST НАГРАДНА ИГРА

3+3

ПОКЛОН ЗА 8. МАРТ

сваке недеље двоструке награде:

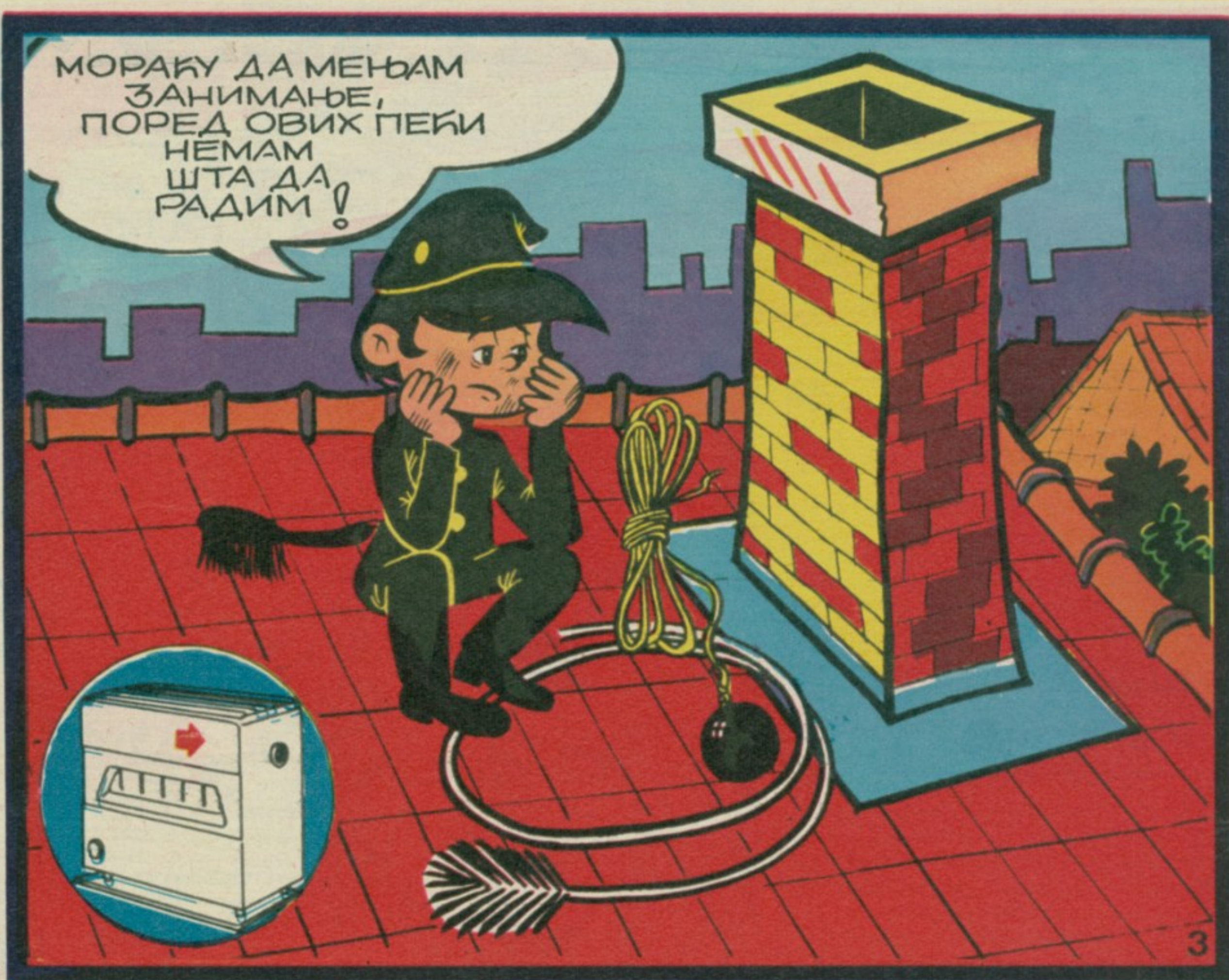
3 ПУТОВАЊА У МОСКВУ И ЛЕЊИНГРАД
ЗА МАМУ, СЕСТРУ ИЛИ ДРУГАРИЦУ
+3 ЗИМСКА СПОРТСКА РЕКВИЗИТА
ЗА УЧЕСНИКЕ ИГРЕ!

Значку Енергоинвеста добијају на крају игре сви учесници који изаберу цртеж са највећим бројем гласова — маскоту!

Енергоинвестова трајно жарећа пећ Kreka-Weso равномерно и угодно загрева просторије јер је при конструкцији пећи удешено тако да гасови који се ослобађају приликом сагоревања не иду право у димну цев већ се посебним каналима проводе по целој унутрашњој површини ложишта те се тако подједнако загрева чиста пећ која потом равномерно зрачи топлоту и пријатно загрева просторију.

Ова пећ не сме да гори пламеном већ у њој стално треба да се жари гориво. Баш то омогућава регулатор топлоте који ради сам, аутоматски, и има шест степени. Највећу снагу загревања пећ постиже кад је регулатор на 6, а најмању у положају 0. За нормалну хладноћу најбоље је поставити га на 3 или 4.

Најбоље ћеш разумети у чему је предност аутоматског подешавања топлоте код пећи Kreka-Weso ако решиш овај задатак: пећ Kreka-Weso напуњена са 8 кг угља гори 8 часова при врло хладном времену ако је регулатор за топлоту подешен на 6. Израчунај колико ће времена горети иста пећ са регулатором који је окренут на положај 3?

ИГРАМО ЗА ОНЕ КОЈЕ ВОЛИМО: МАМУ, СЕСТРУ ИЛИ ДРУГАРИЦУ, СТАРИЈУ ОД 18 ГОДИНА.

БИРАМО МАСКОТУ ЗА 1973!

(ТО ЈЕ У СТВАРИ УКРАС КОЈИ ЖЕЛИМО ДА БУДЕ НА ПРОИЗВОДУ ГОРЕ У КРУГУ)

ПРАВИЛА ИГРЕ: право учешћа у игри имају сви они који желе да за 8. март обрадују и изненаде маму, сестру или другарицу, старију од 18 година, изванредним поклоном — путовањем у далеку земљу, а за себе освоје клизаљке, скије или санке!

УПУТСТВО: сваке недеље, од данас до 8. марта 1972, на овој страни биће објављена по три цртежа, укупно 24. Један од тих цртежа постаће маскота Енергоинвеста. Исеци сваке недеље један цртеж који ти се највише допада, обој га, залепи га на дописницу и на полеђини читко испиши своју адресу и адресу особе за коју играш. Дописницу пошаљи на адресу: **ЕНЕРГОИНВЕСТ — за квиз — 71001 Сарајево**. Дописнице треба да стигну до идућег четвртка.

НАГРАДЕ се извлаче сваке недеље на тај начин што се прво издвоје дописнице са цртежом за који се одлучио највећи број читалаца, па се од њих бирају три најлепше обојене. Победници добијају за маму, сестру или другарицу наградно путовање у Москву и Лењинград, а за себе један вредан реквизит за зимски спорт, скије, санке или клизаљке.

СВИ РЕЗУЛТАТИ ће редовно бити објављивани у „Политикином Забавнику“!

КАКО СЕ БИРА МАСКОТА: На крају игре између свих дописница на којима је цртеж за који се одлучио највећи број читалаца изабраће се маскота 1973!

ТРАЖИМО ПРИЈАТЕЉЕ

Желео бих да се дописујем са друговима и другарицама широм наше земље. Имам 16 година. Волим бит музику и Ибрицу Јусића. Молио бих и фотографију у писму. Сејдија Агим, уч. 1-2 СШУП, 21208 Сремска Каменица.

Ученик сам техничке школе. Желио бих се дописивати с младима широм земље. Хоби ми је сакупљање значака, маркица, старог новца и др. Имам 16 година. Душко Аџић, Џон Кенеди 3-1/21, 38220 Кос. Митровица.

Желила бих се дописивати са друговима и другарицама широм Југославије. Имам 13 година. Хоби ми је сакупљање значака, лутака и разгледница. Волим музику и спорт. Јасна Микулић, Индустриска 3, 56223 Борово.

Желим да се јаве сви који сакупљају разгледнице, као и они који су рођени 9. XII 1957. године. Василија Пажић, Илинденска 12, Крушево.

Имам 18 година. Студирам музику. Желим да се дописујем са младима из Југославије. СССР, г. Киев — 55, Брест-Литовски нп-м 13, кв 131, Рудман Валерија.

Имам 15 година. Желио бих да се дописујем са друговима и другарицама из цијеле земље. Навијам за „Партизан“. Скупљам фотографије глумаца и радио бих мењао. Гордан Марић, Маријана Баруна 39, 71000 Сарајево.

Желим да се дописујем са друговима и другарицама из наше земље. Имам 15 година. Скупљам разгледнице и фотографије филмских глумаца. Вида Игњатов, Сутјеска 94, 18320 Димитровград.

Имам 14 година. Желим да се дописујем са друговима и другарицама из наше земље. Навијам за „Црвену звезду“. Скупљам слицице „звезде микрофона“ и маркице од чоколаде. Радослав Вукша, Братства јединства 30, 23232 Бегејци.

Имам 17 година и желела бих да се дописујем са младима и девојкама из наше земље и иностранства. Волим Јосипу Лисац и Корни групу. Навијам за „Црвену звезду“. Емилија Перић, Војислава Илића 44, 11000 Београд.

Желим да се дописујем са друговима и другарицама широм наше домовине. Имам 12 година. Навијам за „Црвену звезду“. Скупљам: марке, салвете и луткице из Забавника. Дубравка Кончар, Вјенац Б. Кидрича 98, 54000 Осиек.

Имам 17 година. Желим да се дописујем са младима из иностранства. Језик дописивања енглески. Јасмина Петровић, Езерци 5, насеље „Влаје“, 91000 Скопје.

Ученик сам III разреда гимназије. Желим да се дописујем са младима из наше земље и иностранства. Језик дописивања српскохрватски и немачки. Јасмина Суботић, Саве Ковачевића 11/17 -V, 21000 Нови Сад.

МАЛА ПОШТА

ВРСТЕ УМЕТНОСТИ

Драги Забавнице!

Чуо сам да је филм седма уметност, па бих те молио да ми одговориш које су остале уметности. Унапред захваљујем.

АЛЕКСАНДАР СМILКОВ,
Ул. Б. Кидрича 99, Гостивар

Уметност, која је настала из потребе људи да своје мисли и осећања изразе помоћу речи, гласа, боје, облика, конструкције, покрета или на неки други начин, може се делити на основу више критеријума. У ширем смислу она обухвата: књижевност, музику, балет и глуму, сликарство, вајарство, архитектуру и филм.

Желио сам пуно вина и оркестар мандолина, желио сам твоје очи да ме грију ове ноћи.

Али ничег није било, осим оне хладне ноћи, мислио сам само, драга, кад ћу опет кући доћи да у нашем топлом дому, у тишини крај камина љубим твоје бијеле руке, љубим нашег драгог сина.

Једне ноћи у децембру кад је била хладна зима чувао сам тебе драга, чувао сам нашег сина...

ЉУБИТЕЉИМА КАРТИНГА

Драга редакцијо!

Поводом написа у вашем листу о картинг аутомобилу обраћам вам се с

ЈЕДНЕ НОЋИ У ДЕЦЕМБРУ

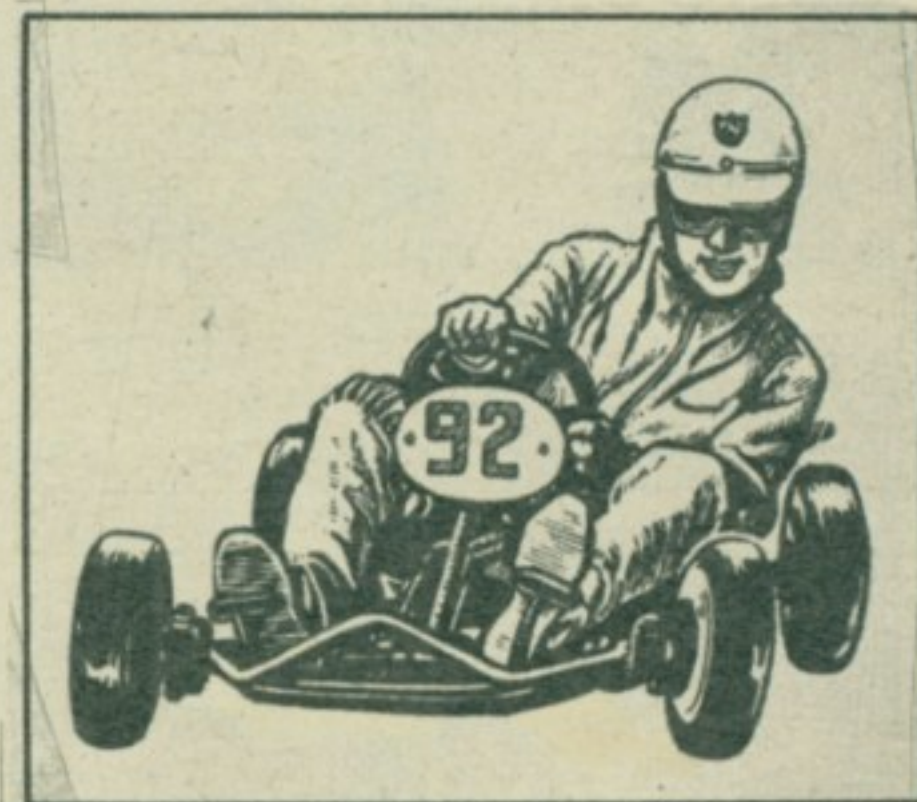
Молимо те да објавиш речи песме „Једне ноћи у децембру“ коју пева Кемал Монтено.

МИЛОРАД СТАНКОВИЋ и
РАДОВАН МАРИНКОВИЋ,
Бујановац код Врања

Објављујемо текст ове популарне песме и испуњавамо молбе многих наших читалаца:

Једне ноћи у децембру кад је била хладна зима, чувао сам тебе, драга, чувао сам нашег сина. Желио сам пуно вина и оркестар мандолина, желио сам твоје очи да ме грију ове ноћи.

Али ничег није било, осим оне хладне ноћи, мислио сам само, драга, кад ћу опет кући доћи да у нашем топлом дому, у тишини крај камина љубим твоје бијеле руке, љубим нашег драгог сина.

молбом да ми дате детаљнија упутства о изради овог возила. Ваши стални чита-лац

ДРАГАН ЈОВАНОВИЋ,
Змаја од Ноћаја 21, Ниш

Добили смо више писама са сличном садржином, па ћемо у једном од следећих бројева Забавника испунити жеље свих љубитеља картинг опширним текстом о томе како се са отпада прави популарни спортски аутомобилчић.

* УКРШЋЕНЕ РЕЧИ *

Водоравно: 1) статуа; 4) афричка животиња; 7) планина у СССР; 9) град у Сирији; 11) дрвени угаљ; 12) врста папагаја (множ.); 13) име француске филмске глумице Еме; 14) побуна; 15) котао, бакрач; 17) хемијски знак за платину; 19) талас; 20) скраћеница за број; 21) др-

жава у Индокини; 22) позив; 23) део коњске опреме; 24) врста тканине; 26) француски ситан новац; 27) мушко име; 29) река у Италији; 31) жага, спарина; 33) птица тркачица; 34) клин, чивија; 35) митолошки бог љубави; 37) посед једног вазала који му је дат под условом да плаћа порез и учествује у рату; 38) име глумице Мањани; 39) лична заменица.

Усправно: 1) познато мемоарско дело Родољуба Чолаковића; 2) град у Шпанији; 3) индустријска биљка; 4) музичка нота; 5) стипса; 6) популарни француски књижевник (Жил); 8) превејаност, препреде-ност; 10) име и презиме нашег познатог савременог сликара; 14) руски народни инструмент; 16) предлог; 18) фабрика аутомобила у Марибору; 20) сриба; 25) хемијски знак за иридијум; 27) негативно на електрисана честица; 28) млечни производ; 30) италијански фудбалски клуб; 32) подручје; 36) хемијски знак за радијум.

РЕШЕЊЕ ИЗ ПРОШЛОГ БРОЈА

ВОДОРАВНО: 1) гусар; 6) кромпир; 8) Ела; и; 9) пир; 11) хумореска; 14) оп; 15) ват; 16) ШТ; 17) ајај; 19) да; 20) ос; 21) во; 22) од; 23) крма; 25) О. К.; 26) ноа; 27) шт; 29) Рувензори; 32) око; д; 33) син; 34) адмирал; 37) аурум.

Издаје и штампа НИП „ПОЛИТИКА“ 11000 Београд, Македонска 29. Директор Миролуб Лазаревић. Главни и одговорни уредник Живорад Стојановић, технички уредник Владимир Горбунов. Претплата за нашу земљу: годишња 88,00 дина, полугодишња 44,00 дина, тримесечна 22,00 дина. Претплата за иностранство: годишња 176,00 дина, полугодишња 88,00 дина, тримесечна 44,00 дина. Уплате на текући рачун 608-1-82-1. Годишња претплата у иностранству: ДМ 52 — \$ 14 — Еф 78,40 — Сф 61,60 — Скр 72,80. Девизне уплате из иностранства преко Београдске банке — Београд на рачун 608-620-3-3-32000-10-54. Поштански факс 124. Телефони: 24-471, централа 24-191 и 25-761. Рукописи, фотографије и цртежи се не враћају. Огласна агенција: Македонска 31/1 тел. 22-711.

ВЕЛИКИ ВЕСТЕРН КОНКУРС

КУПОНИ ЗА »БОНАНЦУ«

Понављамо сва 4 наградна купона за велики вестерн конкурс. Погледајте добро све задатке и убележите у купон само ознаке квадрата у коме се налази решење задатка (на пр. Б2, А5, итд.) Не заборавите да их налепите на дописницу и пошаљете „Политикином забавнику“ 11001 Београд, Македонска 29, најкасније до 10. фебруара 1972.

